

P.Z. br. 604

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/23-01/143

URBROJ: 65-23-2

Zagreb, 30. studenoga 2023.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

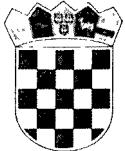
**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192., a u vezi s člankom 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Arapske Republike Egipta o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 30. studenoga 2023. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca i državne tajnike dr. sc. Terezu Rogić Lugarić, Stipu Župana i dr. sc. Davora Zoričića te ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu.

PREDsjEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-11/04
URBROJ: 50301-05/14-23-9

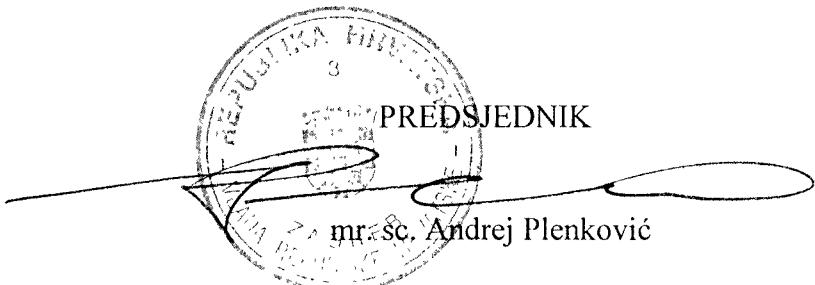
Zagreb, 30. studenoga 2023.

PREDsjEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Arapske Republike Egipta o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o potvrđivanju Konvencije između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Arapske Republike Egipta o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca i državne tajnike dr. sc. Terezu Rogić Lugarić, Stipu Župana i dr. sc. Davora Zoričića te ravnatelja Porezne uprave Božidara Kutlešu.

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
KONVENCIJE IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE ARAPSKE
REPUBLIKE EGIPA O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU TE SPRJEČAVANJU POREZNE
UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Zagreb, studeni 2023.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
KONVENCIJE IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE ARAPSKE
REPUBLIKE EGIPTA O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU TE SPRJEČAVANJU POREZNE
UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Arapske Republike Egipta o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza (u dalnjem tekstu: Konvencija) sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska primjenjuje 66 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklanjanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklanjanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jesu vlastiti modeli koje svaka država izrađuje prema vlastitoj poreznoj politici, a temelje se na Modelu ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za gospodarsku suradnju i razvoj (OECD) te Ujedinjenih naroda (UN).

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i pravnim poretkom Republike Hrvatske. Republika Hrvatska je s nizom država postigla sporazum da se na temelju sukcesije nastave primjenjivati ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile s bivšom SFRJ (primjerice Finska, Norveška i Švedska) do sklanjanja novih ugovora.

Konvencija je potpisana u Sharm El Sheikhu 26. rujna 2023. Potpisivanje Konvencije samo je nužan sljed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja međusobne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipta.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Konvencija kako bi njene odredbe, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske, postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Pitanje izbjegavanja dvostrukog oporezivanja između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipta trebalo je biti riješeno Ugovorom između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipat o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 3/06.) koji je potписан u Kairu 3. srpnja 2005. U vezi tog Ugovora hrvatska strana je provela svoj unutarnji postupak i o

tomu formalno, diplomatskim putem, tijekom 2006. godine obavijestila egipatsku stranu, međutim zbog promijenjenih okolnosti i stajališta egipatske strane isti nikada nije stupio na snagu, slijedom čega se pokrenuo postupak sklapanja nove Konvencije.

Konvencijom se uređuju načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Konvencije sadržane su definicije pojmove koji se spominju u ostalim odredbama Konvencije. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata, ali i sprječava izbjegavanje plaćanja poreza na dohodak i dobit. Konvencijom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Arapskoj Republici Egiptu, ako ti radovi traju kraće od 6 mjeseci. Isto tako, Konvencijom se omogućuje hrvatskim društвima koja obavlјaju bilo koje aktivnosti koje uključuju korištenje opreme (uključujući instalaciju te opreme) i koje se obavlјaju u Arapskoj Republici Egiptu u vezi s crpljenjem, istraživanjem ili iskorištavanjem prirodnih resursa koji se nalaze u Arapskoj Republici Egiptu, da ne plaćaju porez na dobit u Arapskoj Republici Egiptu, ako se takve aktivnosti obavlјaju tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno ne prelaze 30 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini. Oporezivanje dobiti od poslovanja općenito vrši država rezidentnosti društva, osim u slučajevima postojanja stalne poslovne jedinice. Omogućuje se hrvatskim zrakoplovnim i brodarskim društвima, koja obavlјaju međunarodni prijevoz robe između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipta, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj ukoliko se u Republici Hrvatskoj nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća. Pri oporezivanju dividendi utvrđena je stopa poreza po odbitku od 5% bruto-iznosa dividendi ako je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) koje posjeduje izravno najmanje 20 posto imovine društva koje isplaćuje dividende kroz razdoblje od 365 dana koje uključuje dan isplate dividendi, odnosno 10 posto bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima. Pri oporezivanju kamata i naknada za autorska prava utvrđena je stopa poreza po odbitku od 10% bruto-iznosa kamate, odnosno naknade za autorska prava. Konvencijom su propisane suvremene odredbe protiv zlouporabe namijenjene sprječavanju stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje dohotka putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza uključujući aranžmane odabiranja najpovoljnijeg sporazuma s ciljem ostvarivanja oslobođanja od poreza (treaty-shopping). Završnim odredbama Konvencije uređeno je da će hrvatska društva u Arapskoj Republici Egiptu imati isti status i pogodnosti kao i društva te države. Postupak zajedničkog dogovaranja predstavlja mogućnost da se o svakom problemu i nastalom ili prijetećem slučaju dvostrukog oporezivanja države direktno dogovaraju, bez sudjelovanja diplomatskih tijela što će pridonijeti ubrzavanju rješavanja problema. Konvencijom je uređena razmjena obavijesti između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipta koja predstavlja efikasno sredstvo u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza. Vezano za Ugovor iz 2005. godine, u odredbama o stupanju na snagu Konvencije, propisano je da će Konvencija, nakon stupanja na snagu, zamijeniti Ugovor između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipta o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, sastavljen u Kairu 3. srpnja 2005., kojeg je potvrdio samo Hrvatski sabor. Protokolom uz Konvenciju dodatno je uređeno pitanje razmjene obavijesti između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipta.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna finansijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. ZAKONI KOJIMA SE POTVRĐUJU MEĐUNARODNI UGOVORI

Temelj za donošenje ovoga Zakona nalazi se u članku 207.a Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), prema kojemu se zakoni kojima se, u skladu s Ustavom Republike Hrvatske, potvrđuju međunarodni ugovori donose u pravilu u jednom čitanju, a postupak donošenja pokreće se podnošenjem konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora.

Donošenje ovoga Zakona pretpostavka je za ispunjenje formalno-pravnih pretpostavki kako bi Konvencija stupila na snagu.

Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga Konačnog prijedloga zakona te s obzirom da je za provedbu dogovorenih mehanizama iz Konvencije i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipta potrebno što skorije stvoriti uvjete za stupanje Konvencije na snagu, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Konvencija, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da u ovoj fazi postupka u pravilu nisu moguće izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj Konačni prijedlog zakona raspravi i prihvati u jednom čitanju.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
KONVENCIJE IZMEĐU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE I VLADE ARAPSKE
REPUBLIKE EGIPTA O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU TE SPRJEČAVANJU POREZNE
UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Arapske Republike Egipta o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, potpisana u Sharm El Sheikhu 26. rujna 2023., u izvorniku na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**KONVENCIJA
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
I
VLADE ARAPSKE REPUBLIKE EGIPTA
O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU
TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Arapske Republike Egipta,

želeći dodatno razvijati svoj gospodarski odnos i poboljšati svoju suradnju u području poreza, namjeravajući ukloniti dvostruko oporezivanje porezima na koje se primjenjuje ova Konvencija bez stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza (uključujući putem sporazuma koji se sklapaju s ciljem ostvarivanja olakšica predviđenih u ovoj Konvenciji za neizravnu korist rezidenata trećih država),

sporazumjele su se kako slijedi:

Poglavlje I.
Područje na koje se primjenjuje Konvencija

Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

1. Ova Konvencija primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili obiju država ugovornica.
2. Za potrebe ove Konvencije, dohodak koji je ostvaren od strane ili putem subjekta ili aranžmana koji se smatra u cijelosti ili djelomično porezno transparentnim prema poreznim propisima bilo koje države ugovornice smatra se dohotkom rezidenta države ugovornice, ali samo u mjeri u kojoj se dohodak, u svrhu oporezivanja od strane te države ugovornice, smatra dohotkom rezidenta te države ugovornice.

Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

1. Ova se Konvencija primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu koji su uvedeni u ime države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, na ukupnu imovinu, ili na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ova Konvencija su:
 - a) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez porezu na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza;
(u dalnjem tekstu „hrvatski porez“);
 - b) u Arapskoj Republici Egiptu:
 - (i) porez na dohodak fizičkih osoba uključujući:
 1. dohodak od plaća i nadnica;
 2. dohodak od komercijalnih i industrijskih aktivnosti;
 3. dohodak od profesionalnih aktivnosti (samostalne djelatnosti);
 4. dohodak ostvaren od nekretnina;
 - (ii) porez na dobit pravnih osoba;
 - (iii) porez po odbitku na izvoru;
 - (iv) dodatni porezi nametnuti kao postotak gore navedenih poreza ili na drugi način;
(u dalnjem tekstu „egipatski porez“).
4. Konvencija se primjenjuje također na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu u bilo kojoj državi ugovornici nakon datuma potpisivanja Konvencije uz ili umjesto

postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Poglavlje II. Definicije

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ove Konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
 - a) izraz „Hrvatska“ označava državno područje Republike Hrvatske kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, nad kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske ostvaruje svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz „Egipat“ označava državno područje Arapske Republike Egipta i, kada se koristi u zemljopisnom smislu, uključuje teritorijalno more i bilo koje područje koje se nastavlja na obalu izvan teritorijalnih voda, nad kojima Egipt ostvaruje suverena prava u skladu s egipatskim zakonodavstvom i međunarodnim pravom, koje je bilo ili će kasnije biti označeno kao područje unutar kojeg Egipt može ostvarivati prava u odnosu na morsko dno i podzemlje te njihove prirodne resurse;
 - c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju Hrvatsku ili Egipt, ovisno o kontekstu;
 - d) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - e) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili svaki subjekt koji se smatra pravnom osobom u porezne svrhe;
 - f) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice odnosno poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - g) izraz „porez“ označava hrvatski porez ili egipatski porez, ovisno o kontekstu;
 - h) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja poduzeće koje ima svoje mjesto stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se prijevoz brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
 - i) izraz „nadležno tijelo“ označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Egiptu, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - j) izraz „državljanin“, u odnosu na državu ugovornicu, označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo te države ugovornice; i
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u toj državi ugovornici.
2. U pogledu primjene ove Konvencije u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njome određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države ugovornice za potrebe poreza na koje se

Konvencija primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države ugovornice.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ove Konvencije, izraz „rezident države ugovornice“ označava svaku osobu koja, prema propisima te države ugovornice, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu ugovornicu i bilo koju njezinu političku podjedinicu ili lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi ugovornici podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi ugovornici ili imovine koja se u njoj nalazi.
2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
 - a) smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima prebivalište koje joj je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje joj je na raspolaganju u objema državama ugovornicama, smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti država ugovornica u kojoj ima središte životnih interesa, ili ako ni u jednoj državi ugovornici nema prebivalište koje joj je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države ugovornice čiji je državljanin;
 - d) ako je državljanin obiju država ugovornica ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogовором.
3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom samo one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ove Konvencije, izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;

- e) radionicu;
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava;
 - g) farmu ili plantažu, i
 - h) prostorije i skladišta koji se koriste kao prodajna mjesta.
3. Izraz „stalna poslovna jedinica“ također uključuje:
- a) gradilište, građevinski, instalacijski ili montažni projekt ili nadzorne aktivnosti povezane s istima, ali samo kada takvo gradilište, projekt ili aktivnosti traju dulje od šest mjeseci;
 - b) sve aktivnosti koje uključuju korištenje značajne opreme (uključujući instalaciju takve opreme) koje se obavljaju u državi ugovornici u vezi s crpljenjem, istraživanjem ili iskorištavanjem prirodnih resursa koji se nalaze u toj državi ugovornici, ako se takve aktivnosti obavljaju tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno prelaze 30 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj fiskalnoj godini;
 - c) pružanje usluga, uključujući savjetodavne usluge, od strane poduzeća države ugovornice putem zaposlenika ili drugog osoblja koje je angažiralo poduzeće za takve svrhe u drugoj državi ugovornici, ali samo ako se aktivnosti te prirode nastavljaju (za isti ili povezani projekt) unutar te druge države ugovornice tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno traju više od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:
- a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja ili izlaganja dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
 - b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja ili izlaganja;
 - c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
 - d) održavanje stalnog mjeseta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba, ili u svrhu prikupljanja podataka, za poduzeće;
 - e) održavanje stalnog mjeseta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za poduzeće, bilo koje druge aktivnosti;
 - f) održavanje stalnog mjeseta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e),
pod uvjetom da je ta aktivnost ili u slučaju podstavka f), ukupna aktivnost stalnog mjeseta poslovanja pripremne ili pomoćne naravi.
5. Stavak 4. ne primjenjuje se kada stalno mjesto poslovanja koristi ili održava poduzeće ako isto poduzeće ili usko povezano poduzeće obavlja poslovanje na istom mjestu ili na drugom mjestu u istoj državi ugovornici i:

- a) to mjesto ili drugo mjesto čine stalnu poslovnu jedinicu poduzeća ili usko povezanog poduzeća prema odredbama ovog članka; ili
- b) ukupna aktivnost koja proizlazi iz kombinacije djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mesta, nije pripremne ili pomoćne naravi,

pod uvjetom da poslovne djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mesta predstavljaju nadopunjajuće funkcije koje su dio jedinstvenog poslovanja.

6. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ali podložno odredbama stavka 8., kada osoba djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u pogledu svih djelatnosti koje ta osoba poduzima za poduzeće, ako takva osoba:
 - a) uobičajeno sklapa ugovore ili uobičajeno ima glavnu ulogu u postupku sklapanja ugovora koji se rutinski sklapaju bez značajne preinake od strane poduzeća, te se ti ugovori sklapaju:
 - (i) u ime poduzeća; ili
 - (ii) za prijenos vlasništva, ili za dodjeljivanje prava na korištenje, imovine koju posjeduje to poduzeće ili za koju to poduzeće ima pravo korištenja; ili
 - (iii) za pružanje usluga od strane tog poduzeća,
 - osim ako djelatnosti te osobe nisu ograničene na one navedene u stavku 4. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjeseta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka; ili
 - b) osoba uobičajeno ne sklapa ugovore niti ima glavnu ulogu u postupku sklapanja takvih ugovora, ali uobičajeno održava u toj državi ugovornici zalihu dobara ili roba iz koje ta osoba redovito isporučuje dobra ili robu u ime poduzeća.
7. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, smatra se da osiguravajuće društvo države ugovornice, osim u pogledu reosiguranja, ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici ako prikuplja premije na državnom području druge države ugovornice ili osigurava rizike koji se nalaze u njoj preko osobe koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 8.
8. Stavci 6. i 7. ne primjenjuju se ako osoba koja djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća druge države ugovornice posluje u prvospomenutoj državi ugovornici kao samostalni zastupnik i djeluje za poduzeće u okviru tog redovitog poslovanja. Međutim, ako osoba djeluje isključivo ili gotovo isključivo u ime jednog ili više poduzeća s kojima je usko povezana, ta se osoba ne smatra samostalnim zastupnikom u smislu ovog stavka u pogledu bilo kojeg takvog poduzeća.
9. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od strane društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi ugovornici (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.
10. Isključivo u svrhu utvrđivanja je li prekoračeno razdoblje (ili razdoblja) iz stavka 3. ovog članka kojim se utvrđuje vremensko razdoblje (ili razdoblja) nakon kojeg će određeni projekti ili aktivnosti činiti stalnu poslovnu jedinicu:

- a) kada poduzeće države ugovornice obavlja djelatnosti u drugoj državi ugovornici na mjestu koje predstavlja gradilište, građevinski projekt, instalacijski projekt ili drugi određeni projekt naveden u stavku 3. ovog članka, ili obavlja nadzorne ili savjetodavne aktivnosti povezane s takvim mjestom, u slučaju odredbe ove Konvencije koja se odnosi na takve aktivnosti, a te se aktivnosti obavljaju tijekom jednog ili više vremenskih razdoblja koja ukupno ne prelaze razdoblje ili razdoblja navedena u stavku 3. ovog članka; i
 - b) kada se povezane aktivnosti obavljaju u toj drugoj državi ugovornici na (ili, gdje se stavak 3. ovog članka primjenjuje na nadzorne ili savjetodavne aktivnosti, u vezi s) istom gradilištu, građevinskom ili instalacijskom projektu ili drugom mjestu navedenom u stavku 3. ovog članka, tijekom različitih vremenskih razdoblja, od strane jednog ili više poduzeća usko povezanih s prvospmomenutim poduzećem,
- ova različita vremenska razdoblja pribrajaju se ukupnom vremenskom razdoblju tijekom kojeg je prvospmomenuto poduzeće obavljalo aktivnosti na tom gradilištu, građevinskom ili instalacijskom projektu ili drugom mjestu navedenom u stavku 3. ovog članka.
11. Za potrebe ovog članka, osoba ili poduzeće je usko povezano s poduzećem ako, na temelju svih bitnih činjenica i okolnosti, jedno ima kontrolu nad drugim ili su oboje pod kontrolom istih osoba ili poduzeća. U svakom slučaju, osoba ili poduzeće se smatra usko povezanim s poduzećem ako jedno izravno ili neizravno posjeduje više od (50) posto stvarnog udjela u drugom (ili, u slučaju društva, više od (50) posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) ili ako druga osoba ili poduzeće izravno ili neizravno posjeduje više od (50) posto stvarnog udjela (ili, u slučaju društva, više od (50) posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) u osobi i poduzeću ili u dva poduzeća.

Poglavlje III. Oporezivanje dohotka

Članak 6. DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohadak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Izraz „nekretnina“ ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnina te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava. Brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohadak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se također na dohodak od nekretnina poduzeća i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 7. DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. Podložno odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici stalnoj poslovnoj jedinici će biti pripisana ona dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju rashodi nastali za potrebe poslovanja stalne poslovne jedinice uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje. Međutim, odbitak se ne priznaje za eventualne iznose plaćene (osim za naknadu stvarno nastalih izdataka) od strane stalne poslovne jedinice u korist sjedišta poduzeća ili bilo kojeg njegovog drugog ureda, u vidu naknada za autorska prava, naknada ili drugih sličnih plaćanja za korištenje patenata ili drugih prava, ili kao provizije za pojedine usluge ili upravljanje, ili, osim u slučaju banke, kao kamate na iznose posuđene stalnoj poslovnoj jedinici. Isto tako, pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice ne uzimaju se u obzir takvi iznosi zaračunati (osim za naknadu stvarno nastalih izdataka) od strane stalne poslovne jedinice sjedištu poduzeća ili bilo kojem njegovom drugom uredu, u vidu naknada za autorska prava, naknada ili drugih sličnih plaćanja za korištenje patenata ili drugih prava, ili kao provizije za pojedine usluge ili upravljanje, ili, osim u slučaju banke, kao kamate na iznose posuđene sjedištu poduzeća ili bilo kojem njegovom drugom uredu.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njezine različite dijelove, ništa u stavku 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit; prihvaćeni način raspodjele međutim treba biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.
5. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drugčije.
6. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ove Konvencije, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.
MEĐUNARODNI BRODSKI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit poduzeća države ugovornice od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
2. Ako je mjesto stvarne uprave poduzeća koje se bavi brodskim prijevozom na brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda, ili, ako nema takve matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar broda rezident.
3. Odredba stavka 1. primjenjuje se i na dobit od sudjelovanja u udruženju, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9.
POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako
 - a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,
 i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi bili dogovorenii između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi, da nema navedenih uvjeta, jedno od poduzeća ostvarilo, no zbog navedenih uvjeta nije je ostvarilo, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države ugovornice uključi – i sukladno tome oporezuje – dobit na koju je poduzeće druge države ugovornice već obračunat porez u toj drugoj državi ugovornici i takva uključena dobit je dobit za koju prvospomenuta država ugovornica tvrdi da je dobit koju bi poduzeće prvospomenute države ugovornice ostvarilo da su uvjeti dogovorenii između ta dva poduzeća bili jednakii onima koje bi dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država ugovornica na odgovarajući način usklađuje iznos poreza koji je u njoj obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ove Konvencije te se nadležna tijela država ugovornica, prema potrebi, međusobno savjetuju.

Članak 10.
DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende i to sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je

stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice tako utvrđen porez ne smije biti veći od:

- a) (5) posto bruto-iznosa dividendi ako je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) koje posjeduje izravno najmanje (20) posto imovine društva koje isplaćuje dividende kroz razdoblje od 365 dana koje uključuje dan isplate dividende (za potrebe računanja tog razdoblja, ne uzimaju se u obzir promjene vlasništva koje bi izravno nastale kao rezultat korporacijske reorganizacije, kao što je reorganizacija spajanjem ili podjelom, društva koje posjeduje udjele ili koje plaća dividende);
- b) (10) posto bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.

3. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica, „jouissance“ dionica ili „jouissance“ prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava, koja nisu potraživanje duga, sudjelovanja u dobiti, kao i dohodak od drugih prava, uključujući korporativna prava, koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države ugovornice čiji je rezident društvo koje obavlja raspodjelu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi ugovornici obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako te dividende nisu isplaćene rezidentu te druge države ugovornice ili ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem koje se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti može neraspodijeljenu dobit društva podvrgnuti oporezivanju na neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi ugovornici.
6. Neovisno o bilo kojoj drugoj odredbi ove Konvencije, kada poduzeće koje je rezident države ugovornice ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici, dobit koja se oporezuje prema stavku 1. članka 7. može podlijegati dodatnom porezu po odbitku u toj drugoj državi ugovornici, u skladu s njezinim poreznim propisima, kada se dobit doznačuje u matični ured, ali tako naplaćeni porez po odbitku ne smije biti veći od (5) posto iznosa te dobiti.

Članak 11. KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaje i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice tako utvrđen porez ne smije biti veći od (10) posto bruto-iznosa kamate.
3. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi ugovornici obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojim je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takva kamata nastaje u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 12. NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaju i to sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice tako zaračunat porez ne smije biti veći od (10) posto bruto-iznosa naknada za autorska prava.
3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući kinematografske i video filmove, ili filmove ili vrpce koje se koriste za radijsko ili televizijsko emitiranje, bilo kojeg patenta, zaštitnog znaka, nacrta ili modela, računalnog softvera, plana, tajne formule ili postupka, ili za korištenje, ili za pravo korištenja

industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu. Također uključuje plaćanja za tehničku pomoć koju u državi ugovornici obavlja rezident druge države ugovornice ako je to povezano s primjenom bilo kojih takvih prava, imovine ili obavijesti.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi ugovornici obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatitelj naknada za autorska prava, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište s kojima su pravo ili vlasništvo u odnosu na koje se plaćaju autorske naknade stvarno povezani, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 13. DOBITAK OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobitak koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Dobitak od otuđenja pokretnina koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ili pokretnina koja pripadaju stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući takvu dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice ili takvog stalnog sjedišta (samostalno ili zajedno s cijelim poduzećem), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Dobitak koji poduzeće države ugovornice, koje koristi brodove ili zrakoplove u međunarodnom prometu, ostvari otuđenjem takvih brodova ili zrakoplova, ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

4. Dobitak koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja dionica ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu, može se oporezivati u drugoj državi ugovornici ako, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koje prethodi otuđenju, te dionice ili usporedivi udjeli ostvaruju više od (50) posto svoje vrijednosti izravno ili neizravno od nekretnina, kako su definirane u članku 6., koje se nalaze u toj drugoj državi ugovornici.
5. Dobitak, osim onog na koji se primjenjuje stavak 4., koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja dionica društva, ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu koji je rezident druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici ako je otuđitelj, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koje prethodi takvom otuđenju, posjedovao izravno ili neizravno najmanje (20) posto kapitala tog društva ili subjekta.
6. Dobitak od otuđenja bilo koje imovine, osim onih navedenih u prethodnim stavcima ovog članka, oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14. SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih usluga ili drugih djelatnosti samostalnog karaktera oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim u sljedećim okolnostima, kad se takav dohodak može također oporezivati i u drugoj državi ugovornici:
 - a) ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti; u tom se slučaju samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu može oporezivati u toj drugoj državi ugovornici; ili
 - b) ako je njegov boravak u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno traju 183 dana ili dulje u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini; u tom se slučaju samo onaj dio dohotka koji je ostvaren od njegovih djelatnosti u toj drugoj državi ugovornici može oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Izraz „profesionalne usluge“ uključuje osobito samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti, kao i samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovoda.

Članak 15. DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA

1. Podložno odredbama članaka 16., 18., 19., 20. i 21., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi ugovornici, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, takva primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospmomenutoj državi ugovornici ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dočnoj poreznoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji je rezident prvospmomenute države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u toj drugoj državi ugovornici.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu od strane poduzeća države ugovornice mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

Članak 16.
NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave ili bilo kojeg sličnog tijela društva koje je rezident druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 17.
IZVOĐAČI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš, od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak može, neovisno o odredbama članka 7., 14. i 15., oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.
3. Dohodak koji izvođač ili sportaš koji je rezident države ugovornice ostvari od osobnih aktivnosti vezano za ugled tog rezidenta kao izvođača ili sportaša u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 18.
MIROVINE I ANUITETI

1. Podložno odredbama stavka 2. članka 19., mirovine, anuiteti i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbi stavka 1., mirovine, anuiteti i druga slična primanja isplaćena prema zakonodavstvu o socijalnom osiguranju države ugovornice mogu se oporezivati u toj državi ugovornici.
3. Izraz „anuitet“ označava navedeni iznos koji se plaća pojedincu povremeno u utvrđeno vrijeme tijekom života fizičke osobe ili tijekom određenog ili utvrditog vremenskog razdoblja uz obvezu izvršavanja plaćanja za uzvrat za odgovarajuću i potpunu protučinidbu u novcu ili novčanoj vrijednosti.

Članak 19.
DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja koje je država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili podjedinici ili vlasti, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj drugoj državi ugovornici i fizička osoba je rezident te države ugovornice koji:
(ii) je državljanin te države ugovornice; ili
(iii) nije postao rezident te države ugovornice samo radi pružanja tih usluga.
2. a) Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja isplaćena od strane, ili iz fondova osnovanih od strane, države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili podjedinici ili vlasti oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
b) Međutim, takve se mirovine i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te druge države ugovornice.
3. Odredbe članaka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju se na plaće, nadnice i druga slična primanja, i na mirovine, u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 20.
STUDENTI, PRIPRAVNICI I VJEŽBENICI

Plaćanja koja student ili pripravnik ili vježbenik, koji jest ili je bio neposredno prije posjeta državi ugovornici rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi ugovornici isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima za potrebe svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi ugovornici, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države ugovornice.

Članak 21.
PROFESORI, NASTAVNICI I ISTRAŽIVAČI

1. Neovisno o odredbama članka 15., profesor, nastavnik ili istraživač koji privremeno boravi u jednoj od država ugovornica u razdoblju koje nije dulje od tri godine sa svrhom podučavanja ili provođenja istraživanja na sveučilištu, visokoj školi ili drugoj ustanovi za visoko obrazovanje u toj državi ugovornici i koji je, ili je neposredno prije posjeta bio, rezident druge države ugovornice izuzima se, u pogledu primanja koja ostvari takvim podučavanjem ili istraživanjem, od oporezivanja u prvospomenutoj državi ugovornici.
2. Odredbe ovog članka ne primjenjuju se na dohodak od istraživanja ako takvo istraživanje nije poduzeto u javnom interesu, već u potpunosti ili uglavnom za privatnu korist određene osobe ili osoba.

Članak 22.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ove Konvencije, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako su definirane u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi ugovornici obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice koji nisu navedeni u prethodnim člancima ove Konvencije, a nastaju u drugoj državi ugovornici mogu se oporezivati i u toj drugoj državi ugovornici, ali tako zaračunat porez ne smije biti veći od (10) posto bruto-iznosa tog dohotka.

Poglavlje IV.
Oporezivanje imovine

Članak 23.
IMOVINA

1. Imovina koju čine nekretnine iz članka 6. koje su u vlasništvu rezidenta države ugovornice i nalaze se u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Imovina koju čine pokretnine koje su dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju jedno poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ili pokretnine koja pripadaju stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Imovina poduzeća države ugovornice koju čine brodovi i zrakoplovi koji obavljaju međunarodni promet i pokretnine povezane s korištenjem takvih brodova i zrakoplova, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
4. Svi ostali dijelovi imovine rezidenta države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

Poglavlje V.
Metode za uklanjanje dvostrukog oporezivanja

Članak 24.
UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. U Hrvatskoj, dvostruko oporezivanje uklanja se kako slijedi:
 - a) ako rezident Hrvatske ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ove Konvencije, mogu oporezivati u Egiptu, Hrvatska će dopustiti:
 - (i) kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Egiptu;
 - (ii) kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na imovinu plaćenom u Egiptu;
 - b) takav odbitak u oba slučaja, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak ili na imovinu koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku ili imovini koji mogu biti oporezivi u Egiptu.
2. U Egiptu, dvostruko oporezivanje uklanja se kako slijedi:
 - a) ako rezident Egipta ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji se, u skladu s ovom Konvencijom, mogu oporezivati u Hrvatskoj, osim ako domaćim pravom nije predviđen povoljniji tretman, Egipat će dopustiti kao odbitak od poreza na dohodak ili na imovinu tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak ili porezu na imovinu plaćenom u Hrvatskoj;
 - b) takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak ili

poreza na imovinu u Egiptu, koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku ili imovini koji se mogu oporezivati u Hrvatskoj.

3. Ako su, u skladu s bilo kojom odredbom Konvencije, dohodak koji ostvari ili imovina koju posjeduje rezident države ugovornice izuzeti od oporezivanja u toj državi ugovornici, ta država ugovornica svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak ili imovinu takvoga rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak ili imovinu.

Poglavlje VI. Posebne odredbe

Članak 25. JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici podlijegati nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati državljeni te druge države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Ova odredba primjenjuje se, neovisno o odredbama članka 1., također na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obiju država ugovornica.
2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi ugovornici pod manje povoljnim uvjetima od oporezivanja poduzeća te druge države ugovornice koja obavljaju iste djelatnosti. Ova odredba neće se tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.
3. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 6. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospmomenute države ugovornice. Na sličan način, sva dugovanja poduzeća države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice odbijaju se, u svrhu utvrđivanja oporezive imovine takvog poduzeća, pod istim uvjetima kao da su bila ugovorenja s rezidentom prvospmomenute države ugovornice.
4. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospmomenutoj državi ugovornici ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati druga slična poduzeća prvospmomenute države ugovornice.
5. U ovom članku izraz „oporezivanje“ označava poreze koji su predmet ove Konvencije.

Članak 26.
POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili obiju država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ove Konvencije, ta osoba može, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim domaćim pravom tih država ugovornica, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je slučaj koji je iznijela ta osoba obuhvaćen stavkom 1. članka 25., pred tijelo države ugovornice koje je ta osoba državljanin. Nadležno tijelo države ugovornice obavijestit će nadležno tijelo druge države ugovornice ili se s njime savjetovati za slučajevе u kojima nadležno tijelo kojemu je iznesen slučaj postupka zajedničkog dogovaranja ne smatra prigovor poreznog obveznika opravdanim. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Konvencije.
2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s Konvencijom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o vremenskim rokovima u domaćem pravu država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene ove Konvencije. Ona se, također, mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Konvencijom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 27.
RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ove Konvencije ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koji se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa koji su uvedeni u ime država ugovornica ili njihovih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Konvencijom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.
2. Svaka obavijest koju prema stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljenе prema unutarnjim propisima te države ugovornice te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom ili naplatom poreza, ovrhom ili progonom u pogledu poreza, odlučivanjem o žalbama koji se odnose na poreze iz stavka 1. ili nadzorom nad gore spomenutim. Te osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) dostavlja obavijesti koje se ne mogu dobiti prema propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
 - c) dostavlja obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja bilo koje trgovачke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovачkih postupaka, ili obavijesti, čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku.
4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti iako ta druga država ugovornica možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.

Članak 28. PRAVO NA POVLASTICE

Neovisno o drugim odredbama ove Konvencije, povlastica prema ovoj Konvenciji ne dodjeljuje se u pogledu dijela dohotka ili imovine ako je razumno za zaključiti, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, da je ostvarivanje te povlastice bilo jedna od glavnih svrha svakog aranžmana ili transakcije koja je, izravno ili neizravno, rezultirala tom povlasticom, osim ako je utvrđeno da bi dodjeljivanje te povlastice u tim okolnostima bilo u skladu s predmetom i svrhom odgovarajućih odredaba ove Konvencije.

Članak 29. ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovoj Konvenciji ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Poglavlje VII. Završne odredbe

Članak 30. STUPANJE NA SNAGU

1. Države ugovornice obavješćuju jedna drugu pisano diplomatskim putem kada se ispune ustavni uvjeti za stupanje na snagu ove Konvencije.
2. Konvencija i njoj priloženi Protokol stupaju na snagu datumom posljednje obavijesti iz stavka 1. i njezine odredbe proizvode učinak u objema državama ugovornicama:

- a) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak ili na imovinu stečene na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj Konvencija stupa na snagu;
 - b) u odnosu na ostale poreze na dohodak ili na imovinu za poreze obračunate za svaku poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj Konvencija stupa na snagu.
3. Ova Konvencija i njoj priloženi Protokol, nakon stupanja na snagu, zamjenjuju Ugovor između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipta o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, sastavljen u Kairu 3. srpnja 2005., kojeg je potvrdio samo Hrvatski sabor.

Članak 31. PRESTANAK

Ova Konvencija i njoj priloženi Protokol ostaju na snazi dok ih ne okonča država ugovornica. Bilo koja država ugovornica može okončati Konvenciju i njoj priloženi Protokol, diplomatskim putem, dostavom pisane obavijesti o okončanju najmanje šest mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske godine nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma kada su njihove odredbe proizvele učinak. U tom slučaju, Konvencija i njoj priloženi Protokol prestaju proizvoditi učinak u objema državama ugovornicama:

- a) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak ili na imovinu stečene na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je obavijest dana;
- b) u odnosu na ostale poreze na dohodak ili na imovinu za poreze obračunate za svaku poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je obavijest dana.

U potvrdu toga niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Sharm El Sheikhu dana 26. rujna 2023. u dva izvornika na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednak vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

**Za Vladu
Republike Hrvatske**

dr. sc. Marko Primorac, v. r.
ministar financija

**Za Vladu
Arapske Republike Egipta**

dr. Mohamed Maait, v.r.
ministar financija

PROTOKOL

Prilikom potpisivanja Konvencije između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Arapske Republike Egipta o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, niže potpisani su se suglasili da sljedeće odredbe čine sastavni dio Konvencije:

U vezi s člankom 27. „Razmjena obavijesti“:

U vezi s načelima navedenim u stavku 5. članka 26. OECD Modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i kapital koji glasi kako slijedi:

„Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga finansijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijskom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.“

Gornja odredba stupit će na snagu (i glasit će kao stavak 5. članka 27. ove Konvencije) čim Egipt izmijeni zakonske odredbe o bankovnoj tajni u Egiptu kako bi bile u skladu sa zahtjevima gore navedenog stavka 5. Egipt će obavijestiti Hrvatsku pisano diplomatskim putem, nakon što će imati pravnu osnovu za dostavu takvih obavijesti prema svojem domaćem pravu.

U potvrdu toga niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Sharm El Sheikhu dana 26. rujna 2023. u dva izvornika na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

**Za Vladu
Republike Hrvatske**

dr. sc. Marko Primorac, v. r.
ministar financija

**Za Vladu
Arapske Republike Egipta**

dr. Mohamed Maait, v. r.
ministar financija

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njenom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Članak 5.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipat o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i spriječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 3/06.).

Članak 6.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Konvenciju, sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovom Konvencijom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. Konačnog prijedloga zakona sadrži tekst Konvencije u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona Konvencija nije na snazi te da će se podaci o njenom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96.).

Člankom 5. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona Zakon o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipat o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak („Narodne novine – Međunarodni ugovori“, broj 3/06.) prestaje važiti.

Člankom 6. uređuje se stupanje na snagu Zakona.

PRILOG - Preslika teksta Konvencije u izvorniku na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku

**KONVENCIJA
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
I
VLADE ARAPSKE REPUBLIKE EGIPTA
O UKLANJANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA
POREZIMA NA DOHODAK I NA IMOVINU
TE SPRJEČAVANJU POREZNE UTAJE I IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA**

Vlada Republike Hrvatske i Vlada Arapske Republike Egipta,

želeći dodatno razvijati svoj gospodarski odnos i poboljšati svoju suradnju u području poreza,

namjeravajući ukloniti dvostruko oporezivanje porezima na koje se primjenjuje ova Konvencija bez stvaranja mogućnosti za neoporezivanje ili umanjeno oporezivanje putem porezne utaje ili izbjegavanja plaćanja poreza (uključujući putem sporazuma koji se sklapaju s ciljem ostvarivanja olakšica predviđenih u ovoj Konvenciji za neizravnu korist rezidenata trećih država),

sporazumjeli su se kako slijedi:

Poglavlje I.
Područje na koje se primjenjuje Konvencija

Članak 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

1. Ova Konvencija primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili obju država ugovornica.
2. Za potrebe ove Konvencije, dohodak koji je ostvaren od strane ili putem subjekta ili aranžmana koji se smatra u cijelosti ili djelomično porezno transparentnim prema poreznim propisima bilo koje države ugovornice smatra se dohotkom rezidenta države ugovornice, ali samo u mjeri u kojoj se dohodak, u svrhu oporezivanja od strane te države ugovornice, smatra dohotkom rezidenta te države ugovornice.

Članak 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

1. Ova se Konvencija primjenjuje na poreze na dohodak i na imovinu koji su uvedeni u ime države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak i na imovinu smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, na ukupnu imovinu, ili na dijelove dohotka ili imovine, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ova Konvencija su:
 - a) u Republici Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez porezu na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza;
(u dalnjem tekstu „hrvatski porez“);
 - b) u Arapskoj Republici Egiptu:
 - (i) porez na dohodak fizičkih osoba uključujući:
 1. dohodak od plaća i nadnica;
 2. dohodak od komercijalnih i industrijskih aktivnosti;
 3. dohodak od profesionalnih aktivnosti (samostalne djelatnosti);
 4. dohodak ostvaren od nekretnina;
 - (ii) porez na dobit pravnih osoba;
 - (iii) porez po odbitku na izvoru;
 - (iv) dodatni porezi nametnuti kao postotak gore navedenih poreza ili na drugi način;
(u dalnjem tekstu „egipatski porez“).
4. Konvencija se primjenjuje također na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu u bilo kojoj državi ugovornici nakon datuma potpisivanja Konvencije uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Poglavlje II. Definicije

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ove Konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drugčije:
 - a) izraz „Hrvatska“ označava državno područje Republike Hrvatske kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, nad kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske ostvaruje svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz „Egipat“ označava državno područje Arapske Republike Egipta i, kada se koristi u zemljopisnom smislu, uključuje teritorijalno more i bilo koje područje koje se nastavlja na obalu izvan teritorijalnih voda, nad kojima Egipat ostvaruje suverena prava u skladu s egipatskim zakonodavstvom i međunarodnim pravom, koje je bilo ili će kasnije biti označeno kao područje unutar kojeg Egipat može ostvarivati prava u odnosu na morsko dno i podzemlje te njihove prirodne resurse;
 - c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju Hrvatsku ili Egipt, ovisno o kontekstu;
 - d) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - e) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili svaki subjekt koji se smatra pravnom osobom u porezne svrhe;
 - f) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice odnosno poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - g) izraz „porez“ označava hrvatski porez ili egipatski porez, ovisno o kontekstu;
 - h) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja poduzeće koje ima svoje mjesto stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se prijevoz brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
 - i) izraz „nadležno tijelo“ označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Egiptu, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - j) izraz „državljanin“, u odnosu na državu ugovornicu, označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo te države ugovornice; i
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u toj državi ugovornici.
2. U pogledu primjene ove Konvencije u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njome određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drugčije, ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države ugovornice za potrebe poreza na koje se Konvencija primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države ugovornice prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države ugovornice.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ove Konvencije, izraz „rezident države ugovornice“ označava svaku osobu koja, prema propisima te države ugovornice, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu ugovornicu i bilo koju njezinu političku podjedinicu ili lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi ugovornici podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi ugovornici ili imovine koja se u njoj nalazi.
2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
 - a) smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima prebivalište koje joj je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje joj je na raspolaganju u objema državama ugovornicama, smatra se rezidentom samo one države ugovornice s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti država ugovornica u kojoj ima središte životnih interesa, ili ako ni u jednoj državi ugovornici nema prebivalište koje joj je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ugovornicama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države ugovornice čiji je državljanin;
 - d) ako je državljanin obiju država ugovornica ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogовором.
3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom samo one države ugovornice u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ove Konvencije, izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu;
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava;
 - g) farmu ili plantažu, i
 - h) prostorije i skladišta koji se koriste kao prodajna mjesta.

3. Izraz „stalna poslovna jedinica“ također uključuje:

 - a) gradilište, građevinski, instalacijski ili montažni projekt ili nadzorne aktivnosti povezane s istima, ali samo kada takvo gradilište, projekt ili aktivnosti traju dulje od šest mjeseci;
 - b) sve aktivnosti koje uključuju korištenje značajne opreme (uključujući instalaciju takve opreme) koje se obavljaju u državi ugovornici u vezi s crpljenjem, istraživanjem ili iskorištavanjem prirodnih resursa koji se nalaze u toj državi ugovornici, ako se takve aktivnosti obavljaju tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno prelaze 30 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj fiskalnoj godini;
 - c) pružanje usluga, uključujući savjetodavne usluge, od strane poduzeća države ugovornice putem zaposlenika ili drugog osoblja koje je angažiralo poduzeće za takve svrhe u drugoj državi ugovornici, ali samo ako se aktivnosti te prirode nastavljaju (za isti ili povezani projekt) unutar te druge države ugovornice tijekom jednog ili više razdoblja koja ukupno traju više od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:

 - a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja ili izlaganja dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
 - b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja ili izlaganja;
 - c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
 - d) održavanje stalnog mjesto poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba, ili u svrhu prikupljanja podataka, za poduzeće;
 - e) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za poduzeće, bilo koje druge aktivnosti;
 - f) održavanje stalnog mesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e),

pod uvjetom da je ta aktivnost ili u slučaju podstavka f), ukupna aktivnost stalnog mesta poslovanja pripremne ili pomoćne naravi.
5. Stavak 4. ne primjenjuje se kada stalno mjesto poslovanja koristi ili održava poduzeće ako isto poduzeće ili usko povezano poduzeće obavlja poslovanje na istom mjestu ili na drugom mjestu u istoj državi ugovornici i:

 - a) to mjesto ili drugo mjesto čine stalnu poslovnu jedinicu poduzeća ili usko povezanog poduzeća prema odredbama ovog članka; ili
 - b) ukupna aktivnost koja proizlazi iz kombinacije djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mesta, nije pripremne ili pomoćne naravi,

pod uvjetom da poslovne djelatnosti koje obavljaju dva poduzeća na istom mjestu ili isto poduzeće ili usko povezana poduzeća na dva mesta predstavljaju nadopunjuće funkcije koje su dio jedinstvenog poslovanja.
6. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ali podložno odredbama stavka 8., kada osoba djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi ugovornici u pogledu svih djelatnosti koje ta osoba poduzima za poduzeće, ako takva osoba:

- a) uobičajeno sklapa ugovore ili uobičajeno ima glavnu ulogu u postupku sklapanja ugovora koji se rutinski sklapaju bez značajne preinake od strane poduzeća, te se ti ugovori sklapaju:
- (i) u ime poduzeća; ili
 - (ii) za prijenos vlasništva, ili za dodjeljivanje prava na korištenje, imovine koju posjeduje to poduzeća ili za koju to poduzeće ima pravo korištenja; ili
 - (iii) za pružanje usluga od strane tog poduzeća,
- osim ako djelatnosti te osobe nisu ograničene na one navedene u stavku 4. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjeseta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka; ili
- b) osoba uobičajeno ne sklapa ugovore niti ima glavnu ulogu u postupku sklapanja takvih ugovora, ali uobičajeno održava u toj državi ugovornici zalihu dobara ili roba iz koje ta osoba redovito isporučuje dobra ili robu u ime poduzeća.
7. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, smatra se da osiguravajuće društvo države ugovornice, osim u pogledu reosiguranja, ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici ako prikuplja premije na državnom području druge države ugovornice ili osigurava rizike koji se nalaze u njoj preko osobe koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 8.
8. Stavci 6. i 7. ne primjenjuju se ako osoba koja djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća druge države ugovornice posluje u prvospomenutoj državi ugovornici kao samostalni zastupnik i djeluje za poduzeće u okviru tog redovitog poslovanja. Međutim, ako osoba djeluje isključivo ili gotovo isključivo u ime jednog ili više poduzeća s kojima je usko povezana, ta se osoba ne smatra samostalnim zastupnikom u smislu ovog stavka u pogledu bilo kojeg takvog poduzeća.
9. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od strane društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi ugovornici (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.
10. Isključivo u svrhu utvrđivanja je li prekoračeno razdoblje (ili razdoblja) iz stavka 3. ovog članka kojim se utvrđuje vremensko razdoblje (ili razdoblja) nakon kojeg će određeni projekti ili aktivnosti činiti stalnu poslovnu jedinicu:
- a) kada poduzeće države ugovornice obavlja djelatnosti u drugoj državi ugovornici na mjestu koje predstavlja gradilište, građevinski projekt, instalacijski projekt ili drugi određeni projekt naveden u stavku 3. ovog članka, ili obavlja nadzorne ili savjetodavne aktivnosti povezane s takvim mjestom, u slučaju odredbe ove Konvencije koja se odnosi na takve aktivnosti, a te se aktivnosti obavljaju tijekom jednog ili više vremenskih razdoblja koja ukupno ne prelaze razdoblje ili razdoblja navedena u stavku 3. ovog članka; i
 - b) kada se povezane aktivnosti obavljaju u toj drugoj državi ugovornici na (ili, gdje se stavak 3. ovog članka primjenjuje na nadzorne ili savjetodavne aktivnosti, u vezi s) istom gradilištu, građevinskom ili instalacijskom projektu ili drugom mjestu navedenom u stavku 3. ovog članka, tijekom različitih vremenskih razdoblja, od strane jednog ili više poduzeća usko povezanih s prvospomenutim poduzećem,
- ova različita vremenska razdoblja pribrajaju se ukupnom vremenskom razdoblju tijekom kojeg je prvospomenuto poduzeće obavljalo aktivnosti na tom gradilištu, građevinskom ili instalacijskom projektu ili drugom mjestu navedenom u stavku 3. ovog članka.

11. Za potrebe ovog članka, osoba ili poduzeće je usko povezano s poduzećem ako, na temelju svih bitnih činjenica i okolnosti, jedno ima kontrolu nad drugim ili su oboje pod kontrolom istih osoba ili poduzeća. U svakom slučaju, osoba ili poduzeće se smatra usko povezanim s poduzećem ako jedno izravno ili neizravno posjeduje više od (50) posto stvarnog udjela u drugom (ili, u slučaju društva, više od (50) posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) ili ako druga osoba ili poduzeće izravno ili neizravno posjeduje više od (50) posto stvarnog udjela (ili, u slučaju društva, više od (50) posto ukupnog glasačkog prava i vrijednosti dionica društva ili stvarnog vlasničkog udjela u društvu) u osobi i poduzeću ili u dva poduzeća.

Poglavlje III. Oporezivanje dohotka

Članak 6. DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Izraz „nekretnina“ ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljишnom vlasništvu, plodouživanje nekretnina te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskoriščavanje ili pravo na iskoriščavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava. Brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskoriščavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se također na dohodak od nekretnina poduzeća i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 7. DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. Podložno odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici stalnoj poslovnoj jedinici će biti pripisana ona dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju rashodi nastali za potrebe poslovanja stalne poslovne jedinice uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje. Međutim, odbitak se ne priznaje za eventualne iznose plaćene (osim za naknadu stvarno nastalih izdataka) od strane stalne poslovne jedinice u korist sjedišta poduzeća ili bilo kojeg njegovog drugog ureda, u vidu naknada za autorska prava, naknada ili drugih sličnih plaćanja za korištenje patenata ili drugih prava, ili kao provizije za pojedine usluge ili upravljanje, ili, osim u slučaju banke, kao kamate na iznose posuđene stalnoj poslovnoj jedinici. Isto tako, pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice ne uzimaju se u obzir takvi iznosi zaračunati (osim za naknadu stvarno nastalih izdataka) od strane stalne poslovne jedinice sjedištu poduzeća ili bilo kojem njegovom drugom uredu, u vidu naknada za autorska prava, naknada ili drugih sličnih plaćanja za korištenje patenata ili drugih prava, ili kao provizije za pojedine usluge ili upravljanje, ili, osim u slučaju banke, kao kamate na iznose posuđene sjedištu poduzeća ili bilo kojem njegovom drugom uredu.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njezine različite dijelove, ništa u stavku 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit; prihvaci način raspodjele međutim treba biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.
5. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drugčije.
6. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ove Konvencije, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8. MEĐUNARODNI BRODSKI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dabit poduzeća države ugovornice od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
2. Ako je mjesto stvarne uprave poduzeća koje se bavi brodskim prijevozom na brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda, ili, ako nema takve matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar broda rezident.
3. Odredba stavka 1. primjenjuje se i na dobit od sudjelovanja u udruženju, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9. POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako
 - a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, kontroli ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili

- b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,
- i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili finansijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi bili dogovoreni između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi, da nema navedenih uvjeta, jedno od poduzeća ostvarilo, no zbog navedenih uvjeta nije je ostvarilo, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države ugovornice uključi – i sukladno tome oporezuje – dobit na koju je poduzeću druge države ugovornice već obračunat porez u toj drugoj državi ugovornici i takva uključena dobit je dobit za koju prvosporučena država ugovornica tvrdi da je dobit koju bi poduzeće prvosporučene države ugovornice ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednak onima koje bi dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država ugovornica na odgovarajući način usklađuje iznos poreza koji je u njoj obračunat na tu dobit. Pri utvrđivanju takvog usklađenja, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ove Konvencije te se nadležna tijela država ugovornica, prema potrebi, međusobno savjetuju.

Članak 10. DIVIDENDE

1. Dividende koje isplaćuje društvo, koje je rezident države ugovornice, rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende i to sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
 - a) (5) posto bruto-iznosa dividendi ako je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) koje posjeduje izravno najmanje (20) posto imovine društva koje isplaćuje dividende kroz razdoblje od 365 dana koje uključuje dan isplate dividende (za potrebe računanja tog razdoblja, ne uzimaju se u obzir promjene vlasništva koje bi izravno nastale kao rezultat korporacijske reorganizacije, kao što je reorganizacija spajanjem ili podjelom, društva koje posjeduje udjele ili koje plaća dividende);
 - b) (10) posto bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.
3. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica, „jouissance“ dionica ili „jouissance“ prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava, koja nisu potraživanje duga, sudjelovanja u dobiti, kao i dohodak od drugih prava, uključujući korporativna prava, koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države ugovornice čiji je rezident društvo koje obavlja raspodjelu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi ugovornici obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ugovornica ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako te dividende nisu isplaćene rezidentu te druge države ugovornice ili ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem koje se nalazi u toj drugoj državi ugovornici, niti može neraspodijeljenu dobit društva podvrgnuti oporezivanju na neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi ugovornici.
6. Neovisno o bilo kojoj drugoj odredbi ove Konvencije, kada poduzeće koje je rezident države ugovornice ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici, dobit koja se oporezuje prema stavku 1. članka 7. može podlijegati dodatnom porezu po odbitku u toj drugoj državi ugovornici, u skladu s njezinim poreznim propisima, kada se dobit doznačuje u matični ured, ali tako naplaćeni porez po odbitku ne smije biti veći od (5) posto iznosa te dobiti.

Članak 11. KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaje i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice tako utvrđen porez ne smije biti veći od (10) posto bruto-iznosa kamate.
3. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi ugovornici obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojim je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takva kamata nastaje u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 12. NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici, a isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaju i to sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice tako zaračunat porez ne smije biti veći od (10) posto bruto-iznosa naknada za autorska prava.
3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući kinematografske i video filmove, ili filmove ili vrpce koje se koriste za radijsko ili televizijsko emitiranje, bilo kojeg patenta, zaštitnog znaka, nacrtu ili modela, računalnog softvera, plana, tajne formule ili postupka, ili za korištenje, ili za pravo korištenja industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu. Također uključuje plaćanja za tehničku pomoć koju u državi ugovornici obavlja rezident druge države ugovornice ako je to povezano s primjenom bilo kojih takvih prava, imovine ili obavijesti.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi ugovornici obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako isplatitelj naknada za autorska prava, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište s kojima su pravo ili vlasništvo u odnosu na koje se plaćaju autorske naknade stvarno povezani, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom slučaju višak plaćenog iznosa ostaje oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 13.
DOBITAK OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobitak koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Dobitak od otuđenja pokretnina koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ili pokretnina koja pripadaju stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući takvu dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice ili takvog stalnog sjedišta (samostalno ili zajedno s cijelim poduzećem), može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Dobitak koji poduzeće države ugovornice, koje koristi brodove ili zrakoplove u međunarodnom prometu, ostvari otuđenjem takvih brodova ili zrakoplova, ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova ili zrakoplova, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
4. Dobitak koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja dionica ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu, može se oporezivati u drugoj državi ugovornici ako, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koje prethodi otuđenju, te dionice ili usporedivi udjeli ostvaruju više od (50) posto svoje vrijednosti izravno ili neizravno od nekretnina, kako su definirane u članku 6., koje se nalaze u toj drugoj državi ugovornici.
5. Dobitak, osim onog na koji se primjenjuje stavak 4., koji rezident države ugovornice ostvari od otuđenja dionica društva, ili usporedivih udjela, kao što su udjeli u partnerstvu ili trustu koji je rezident druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici ako je otuđitelj, u bilo kojem razdoblju unutar 365 dana koje prethodi takvom otuđenju, posjedovao izravno ili neizravno najmanje (20) posto kapitala tog društva ili subjekta.
6. Dobitak od otuđenja bilo koje imovine, osim onih navedenih u prethodnim stavcima ovog članka, oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14.
SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih usluga ili drugih djelatnosti samostalnog karaktera oporezuje se samo u toj državi ugovornici, osim u sljedećim okolnostima, kad se takav dohodak može također oporezivati i u drugoj državi ugovornici:
 - a) ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti; u tom se slučaju samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu može oporezivati u toj drugoj državi ugovornici; ili
 - b) ako je njegov boravak u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno traju 183 dana ili dulje u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini; u tom se slučaju samo onaj dio dohotka koji je ostvaren od njegovih djelatnosti u toj drugoj državi ugovornici može oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

- Izraz „profesionalne usluge“ uključuje osobito samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti, kao i samostalne djelatnosti lječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 15. DOHODAK OD NESAMOSTALNOG RADA

- Podložno odredbama članaka 16., 18., 19., 20. i 21., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi ugovornici, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, takva primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
- Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospmenutoj državi ugovornici ako:
 - primatelj boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini, i
 - primanje isplati poslodavac koji je rezident prvospmenute države ugovornice ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u toj drugoj državi ugovornici.
- Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu koji se koriste u međunarodnom prometu od strane poduzeća države ugovornice mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.

Članak 16. NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave ili bilo kojeg sličnog tijela društva koje je rezident druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 17. IZVOĐAČI I SPORTAŠI

- Neovisno o odredbama članaka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš, od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
- Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak može, neovisno o odredbama članaka 7., 14. i 15., oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.

3. Dohodak koji izvođač ili sportaš koji je rezident države ugovornice ostvari od osobnih aktivnosti vezano za ugled tog rezidenta kao izvođača ili sportaša u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

Članak 18. MIROVINE I ANUITETI

1. Podložno odredbama stavka 2. članka 19., mirovine, anuiteti i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
2. Neovisno o odredbi stavka 1., mirovine, anuiteti i druga slična primanja isplaćena prema zakonodavstvu o socijalnom osiguranju države ugovornice mogu se oporezivati u toj državi ugovornici.
3. Izraz „anuitet“ označava navedeni iznos koji se plaća pojedincu povremeno u utvrđeno vrijeme tijekom života fizičke osobe ili tijekom određenog ili utvrditog vremenskog razdoblja uz obvezu izvršavanja plaćanja za uzvrat za odgovarajući i potpunu protučinidbu u novcu ili novčanoj vrijednosti.

Članak 19. DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja koje je država ugovornica ili njezina politička podjedinica ili lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili podjedinici ili vlasti, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj drugoj državi ugovornici i fizička osoba je rezident te države ugovornice koji:
(ii) je državljanin te države ugovornice; ili
(iii) nije postao rezident te države ugovornice samo radi pružanja tih usluga.
2. a) Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja isplaćena od strane, ili iz fondova osnovanih od strane, države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ugovornici ili podjedinici ili vlasti oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
b) Međutim, takve se mirovine i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te druge države ugovornice.
3. Odredbe članaka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju se na plaće, nadnice i druga slična primanja, i na mirovine, u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 20.
STUDENTI, PRIPRAVNICI I VJEŽBENICI

Plaćanja koja student ili pripravnik ili vježbenik, koji jest ili je bio neposredno prije posjeta državi ugovornici rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospmenutoj državi ugovornici isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima za potrebe svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi ugovornici, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države ugovornice.

Članak 21.
PROFESORI, NASTAVNICI I ISTRAŽIVAČI

1. Neovisno o odredbama članka 15., profesor, nastavnik ili istraživač koji privremeno boravi u jednoj od država ugovornica u razdoblju koje nije dulje od tri godine sa svrhom podučavanja ili provođenja istraživanja na sveučilištu, visokoj školi ili drugoj ustanovi za visoko obrazovanje u toj državi ugovornici i koji je, ili je neposredno prije posjeta bio, rezident druge države ugovornice izuzima se, u pogledu primanja koja ostvari takvim podučavanjem ili istraživanjem, od oporezivanja u prvospmenutoj državi ugovornici.
2. Odredbe ovog članka ne primjenjuju se na dohodak od istraživanja ako takvo istraživanje nije poduzeto u javnom interesu, već u potpunosti ili uglavnom za privatnu korist određene osobe ili osoba.

Članak 22.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ove Konvencije, oporezuju se samo u toj državi ugovornici.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako su definirane u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi ugovornici obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice koji nisu navedeni u prethodnim člancima ove Konvencije, a nastaju u drugoj državi ugovornici mogu se oporezivati i u toj drugoj državi ugovornici, ali tako zaračunat porez ne smije biti veći od (10) posto bruto-iznosa tog dohotka.

Poglavlje IV.
Oporezivanje imovine

Članak 23.
IMOVINA

1. Imovina koju čine nekretnine iz članka 6. koje su u vlasništvu rezidenta države ugovornice i nalaze se u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Imovina koju čine pokretnine koje su dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju jedno poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ili pokretnine koja pripadaju stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
3. Imovina poduzeća države ugovornice koju čine brodovi i zrakoplovi koji obavljaju međunarodni promet i pokretnine povezane s korištenjem takvih brodova i zrakoplova, oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
4. Svi ostali dijelovi imovine rezidenta države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

**Poglavlje V.
Metode za uklanjanje dvostrukog oporezivanja**

**Članak 24.
UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA**

1. U Hrvatskoj, dvostruko oporezivanje uklanja se kako slijedi:
 - a) ako rezident Hrvatske ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji se, u skladu s odredbama ove Konvencije, mogu oporezivati u Egiptu, Hrvatska će dopustiti:
 - (i) kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u Egiptu;
 - (ii) kao odbitak od poreza na imovinu tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na imovinu plaćenom u Egiptu;
 - b) takav odbitak u oba slučaja, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak ili na imovinu koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može, ovisno o slučaju, pripisati dohotku ili imovini koji mogu biti oporezivi u Egiptu.
2. U Egiptu, dvostruko oporezivanje uklanja se kako slijedi:
 - a) ako rezident Egipta ostvari dohodak ili posjeduje imovinu koji se, u skladu s ovom Konvencijom, mogu oporezivati u Hrvatskoj, osim ako domaćim pravom nije predviđen povoljniji tretman, Egipat će dopustiti kao odbitak od poreza na dohodak ili na imovinu tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak ili porezu na imovinu plaćenom u Hrvatskoj;
 - b) takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak ili poreza na imovinu u Egiptu, koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku ili imovini koji se mogu oporezivati u Hrvatskoj.
3. Ako su, u skladu s bilo kojom odredbom Konvencije, dohodak koji ostvari ili imovina koju posjeduje rezident države ugovornice izuzeti od oporezivanja u toj državi ugovornici, ta država ugovornica svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak ili imovinu takvoga rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak ili imovinu.

Poglavlje VI. Posebne odredbe

Članak 25. JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici podlijetegati nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijetegati državljeni te druge države ugovornice u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Ova odredba primjenjuje se, neovisno o odredbama članka 1., također na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obiju država ugovornica.
2. Oporezivanje stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi ugovornici pod manje povoljnim uvjetima od oporezivanja poduzeća te druge države ugovornice koja obavljaju iste djelatnosti. Ova odredba neće se tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.
3. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 6. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospmenute države ugovornice. Na sličan način, sva dugovanja poduzeća države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice odbijaju se, u svrhu utvrđivanja oporezive imovine takvog poduzeća, pod istim uvjetima kao da su bila ugovorena s rezidentom prvospmenute države ugovornice.
4. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospmenutoj državi ugovornici ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijetegati druga slična poduzeća prvospmenute države ugovornice.
5. U ovom članku izraz „oporezivanje“ označava poreze koji su predmet ove Konvencije.

Članak 26. POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili obiju država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ove Konvencije, ta osoba može, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim domaćim pravom tih država ugovornica, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je slučaj koji je iznijela ta osoba obuhvaćen stavkom 1. članka 25., pred tijelo države ugovornice koje je ta osoba državljanin. Nadležno tijelo države ugovornice obavijestiti će nadležno tijelo druge države ugovornice ili se s njime savjetovati za slučajeve u kojima nadležno tijelo kojemu je iznesen slučaj postupka zajedničkog dogovaranja ne smatra prigovor poreznog obveznika opravdanim. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Konvencije.

2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s Konvencijom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o vremenskim rokovima u domaćem pravu država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene ove Konvencije. Ona se, također, mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Konvencijom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 27. RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ove Konvencije ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koji se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa koji su uvedeni u ime država ugovornica ili njihovih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Konvencijom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.
2. Svaka obavijest koju prema stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države ugovornice te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom ili naplatom poreza, ovrhom ili progonom u pogledu poreza, odlučivanjem o žalbama koji se odnose na poreze iz stavka 1. ili nadzorom nad gore spomenutim. Te osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) dostavlja obavijesti koje se ne mogu dobiti prema propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
 - c) dostavlja obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja bilo koje trgovачke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovackih postupaka, ili obavijesti, čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku.
4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti iako ta druga država ugovornica možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.

Članak 28. PRAVO NA POVLASTICE

Neovisno o drugim odredbama ove Konvencije, povlastica prema ovoj Konvenciji ne dodjeljuje se u pogledu dijela dohotka ili imovine ako je razumno za zaključiti, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti, da je ostvarivanje te povlastice bilo jedna od glavnih svrha svakog aranžmana ili transakcije koja je, izravno ili neizravno, rezultirala tom povlasticom, osim ako je utvrđeno da bi dodjeljivanje te povlastice u tim okolnostima bilo u skladu s predmetom i svrhom odgovarajućih odredaba ove Konvencije.

Članak 29. ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovoj Konvenciji ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Poglavlje VII. Završne odredbe

Članak 30. STUPANJE NA SNAGU

1. Države ugovornice obavešćuju jedna drugu pisano diplomatskim putem kada se ispune ustavni uvjeti za stupanje na snagu ove Konvencije.
2. Konvencija i njoj priloženi Protokol stupaju na snagu datumom posljednje obavijesti iz stavka 1. i njezine odredbe proizvode učinak u objema državama ugovornicama:
 - a) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak ili na imovinu stečene na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj Konvencija stupa na snagu;
 - b) u odnosu na ostale poreze na dohodak ili na imovinu za poreze obračunate za svaku poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj Konvencija stupa na snagu.
3. Ova Konvencija i njoj priloženi Protokol, nakon stupanja na snagu, zamjenjuju Ugovor između Republike Hrvatske i Arapske Republike Egipta o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, sastavljen u Kairu 3. srpnja 2005., kojeg je potvrdio samo Hrvatski sabor.

Članak 31. PRESTANAK

Ova Konvencija i njoj priloženi Protokol ostaju na snazi dok ih ne okonča država ugovornica. Bilo koja država ugovornica može okončati Konvenciju i njoj priloženi Protokol, diplomatskim putem, dostavom pisane obavijesti o okončanju najmanje šest mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske godine nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma kada su njihove odredbe proizvele učinak. U tom slučaju, Konvencija i njoj priloženi Protokol prestaju proizvoditi učinak u objema državama ugovornicama:

- a) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak ili na imovinu stečene na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je obavijest dana;
- b) u odnosu na ostale poreze na dohodak ili na imovinu za poreze obračunate za svaku poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi nakon godine u kojoj je obavijest dana.

U potvrdu toga niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Sharm el Sheikhdanu 26. 9. 2023. u dva izvornika na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika utumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Vladu
Republike Hrvatske

Za Vladu
Arapske Republike Egipta

PROTOKOL

Prilikom potpisivanja Konvencije između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Arapske Republike Egipta o uklanjanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu te sprječavanju porezne utaje i izbjegavanja plaćanja poreza, niže potpisani su se suglasili da sljedeće odredbe čine sastavni dio Konvencije:

U vezi s člankom 27. „Razmjena obavijesti“:

U vezi s načelima navedenim u stavku 5. članka 26. OECD Modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i kapital koji glasi kako slijedi:

„Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti dostavljanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga finansijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijskom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.“

Gornja odredba stupit će na snagu (i glasit će kao stavak 5. članka 27. ove Konvencije) čim Egipat izmijeni zakonske odredbe o bankovnoj tajni u Egiptu kako bi bile u skladu sa zahtjevima gore navedenog stavka 5. Egipat će obavijestiti Hrvatsku pisano diplomatskim putem, nakon što će imati pravnu osnovu za dostavu takvih obavijesti prema svojem domaćem pravu.

U potvrdu toga niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Sharm el Šeikhu dana 26.9.2023. u dva izvornika na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Vladu
Republike Hrvatske

Za Vladu
Arapske Republike Egipta

اتفاقية
بين
حكومة جمهورية كرواتيا
و
حكومة جمهورية مصر العربية
بشأن
إزالة الإزدواج الضريبي بالنسبة للضرائب على الدخل ورأس المال
ومنع التهرب من الضرائب وتجنبها

إن حكومة جمهورية كرواتيا وحكومة جمهورية مصر العربية
إذ ترغبا في مواصلة تطوير علاقتهما الاقتصادية وتعزيز تعاونهما في المسائل الضريبية،
رغبة منها في إبرام اتفاقية لتجنب الإزدواج الضريبي بالنسبة للضرائب التي تغطيها هذه الاتفاقية دون خلق
فرص لعدم الخضوع المزدوج للضريبة أو تخفيض الضريبة من خلال التهرب من الضريبة أو تجنبها وكذلك
لمنع التسوق بالاتفاقية الذي يهدف إلى الحصول على المزايا المكفولة بهذه الاتفاقية بطريقة غير مباشرة
لشخص مقيد بدولة ثالثة

اتفقنا على ما يلى:

الفصل الأول

نطاق الاتفاقية

المادة الأولى

النطاق الشخصي

1- تطبق هذه الاتفاقية على الأشخاص المقيمين في إحدى الدولتين المتعاقدتين أو كليهما.

2- لأغراض هذه الاتفاقية، يعتبر الدخل الناتج عن أو من خلال كيان أو ترتيب يتم التعامل معه باعتباره شفافا ماليا كليا أو جزئيا بموجب قانون الضرائب في أي من الدولتين المتعاقدتين دخلا لمقيم في دولة متعاقدة ولكن فقط إلى الحد الذي يتم فيه معاملة الدخل، لأغراض فرض الضرائب من قبل تلك الدولة المتعاقدة، على أنه دخل مقيم في تلك الدولة المتعاقدة.

المادة الثانية

الضرائب التي يتناولها الاتفاق

1- تطبق هذه الاتفاقية على ضرائب الدخل وعلى رأس المال التي تفرضها إحدى الدولتين المتعاقدتين أو أحد أقسامها السياسية أو أحد سلطاتها المحلية، بصرف النظر عن طريقة فرضها.

2- تعد ضرائب مفروضة على الدخل ورأس المال، جميع الضرائب المفروضة على مجموع الدخل ومجموع رأس المال، أو على عناصر الدخل أو عناصر رأس المال، بما في ذلك الضرائب على الأرباح الناتجة من التصرف في أموال منقولة أو أموال عقارية، وكذلك الضرائب على إعادة تقييم رأس المال.

3- الضرائب الحالية التي تطبق عليها هذه الاتفاقية هي على الأخص:

(أ) بالنسبة لجمهورية كرواتيا:

(I) الضريبة على الأرباح

(II) الضريبة على الدخل

(III) ضريبة الدخل المحلية وأية رسوم إضافية تفرض على احدى هذه الضرائب،

وال المشار إليها فيما بعد بالضريبة الكرواتية؛

(ب) بالنسبة لجمهورية مصر العربية:

(1) الضريبة على دخل الأشخاص الطبيعيين وتشمل:

- الدخل من المرتبات والأجور.

- الدخل من النشاط التجاري والصناعي.

- الدخل من النشاط المهني أو غير التجاري (الخدمات الشخصية المستقلة).
- الدخل الناتج من الثروة العقارية.

(2) الضريبة على أرباح الأشخاص الاعتبارية.

(3) الضريبة المستقطعة من المنبع.

(4) الضرائب الإضافية المفروضة بنسبة مئوية من الضرائب المبينة أعلاه أو المفروضة بطريقة أخرى.
ويُشار إليها فيما بعد بـ "الضريبة المصرية").

4- تطبق أحكام هذه الاتفاقية أيضاً على أي ضرائب مماثلة أو مشابهة في جوهرها، تفرض بواسطة أي من الدولتين المتعاقدتين بعد تاريخ توقيع هذه الاتفاقية بالإضافة إلى، أو تحل محل، الضرائب الحالية. وتقوم السلطات المختصة في الدولتين المتعاقدتين بإخطار بعضهما البعض بأي تعديلات جوهرية تم إجراؤها في قوانينهما الضريبية.

الفصل الثاني

تعريف

المادة الثالثة

تعريف عامة

1- لأغراض هذه الاتفاقية، ما لم يقتضي سياق النص خلاف ذلك:

(أ) يقصد بالمصطلح "كرواتيا" أراضي جمهورية كرواتيا وكذلك المناطق البحرية المتاخمة للحد الخارجي للبحر الإقليمي، بما في ذلك قاع البحر وباطن أرضه، والتي تخضع لها جمهورية كرواتيا وفقاً للقانون الدولي وقانون جمهورية كرواتيا وتمارس عليها حقوقها السيادية وولايتها القضائية،

(ب) يقصد بمصطلح "مصر" إقليم جمهورية مصر العربية، وعندما يستعمل بالمعنى الجغرافي، يشمل البحر الإقليمي وأي منطقة متاخمة للساحل فيما وراء المياه الإقليمية، التي تمارس عليها مصر حقوق السيادة، طبقاً للتشريع المصري والقانون الدولي، والتي تحدثت أو قد تتحدث أو قد تتحدد فيما بعد كمنطقة تمارس عليها مصر حقوقاً فيما يتعلق بقاع البحر وباطن الأرض ومواردهما الطبيعية؛

(ج) يقصد بعبارة "إحدى الدولتين المتعاقدتين" و "الدولة المتعاقدة الأخرى" كرواتيا أو مصر، حسبما يقتضيه مدلول النص؛

(د) يشمل مصطلح "شخص" أي فرد أو شركة أو أي كيان آخر مكون من مجموعة أشخاص؛

(هـ) يقصد بمصطلح "شركة" أي شخصية اعتبارية أو أي كيان يعامل كشخصية اعتبارية لأغراض الضريبة؛

(و) يقصد بعبارة "مشروع إحدى الدولتين المتعاقدتين" و "مشروع الدولة المتعاقدة الأخرى" على التوالي مشروع يديره مقيم في إحدى الدولتين المتعاقدتين ومشروع يديره مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى؛

(ز) يقصد بمصطلح "ضريبة" الضريبة الكرواتية أو الضريبة المصرية، حسبما يقتضيه النص؛

(ح) يقصد بعبارة "النقل الدولي" أي نقل بواسطة سفينة أو طائرة يقوم بتشغيلها مشروع يكون مركز إدارته الفعلية في إحدى الدولتين المتعاقدتين، إلا إذا كانت هذه السفينة أو الطائرة تقوم بالنقل فقط بين أماكن داخل الدولة المتعاقدة الأخرى؛

(ط) يقصد بعبارة "سلطة مختصة" :

(1) في كرواتيا، وزير المالية أو من يمثله قانوناً.

(2) في مصر، وزير المالية أو من يمثله قانوناً؛

(ي) يقصد بمصطلح "مواطن"، فيما يتعلق بالدولة المتعاقدة:

(1) أي فرد يتمتع بجنسية إحدى الدولتين المتعاقدتين؛

(2) أي شخصية اعتبارية أو شركة أشخاص أو جمعية تستمد وضعها القانوني من القوانين السارية في إحدى الدولتين المتعاقدتين.

2- عند تطبيق هذه الاتفاقية في أي وقت بمعرفة إحدى الدولتين المتعاقدتين، فإن أي مصطلح لم يرد له تعريف خاص به في هذه الاتفاقية، مالم يقتضي سياق النص خلاف ذلك، يكون له المعنى المحدد له طبقاً لقانون تلك الدولة في ذلك الوقت لأغراض الضرائب التي تطبق عليها الاتفاقية، وأي معنى وارد في القوانين الضريبية المطبقة في تلك الدولة له الأولوية على المعنى المقرر له طبقاً للقوانين الأخرى في تلك الدولة.

المادة الرابعة المفہیم

1- لأغراض هذه الاتفاقية، يقصد بعبارة "مقيم في إحدى الدولتين المتعاقدتين" أي شخص يخضع وفقاً لقوانين تلك الدولة، للضريبة فيها، وذلك بحكم موطنه أو إقامته أو مكان تأسيسه أو محل إدارته أو أي معيار آخر ذي طبيعة مماثلة، ويشمل أيضاً تلك الدولة أو أي من أقسامها السياسية أو السلطات المحلية بها. وهذا المصطلح، على أية حال لا يشمل أي شخص يخضع للضريبة في تلك الدولة لمجرد حصوله على دخل مستمد فقط من مصادر دخل في تلك الدولة.

2- في حالة ما إذا كان الفرد يعتبر مقيماً وفقاً لأحكام الفقرة (1) بكلتا الدولتين المتعاقدتين، فإن حالته تتقرر كالتالي:

(أ) يُعتبر مقيماً فقط بالدولة التي يكون له فيها مسكن دائم تحت تصرفه، فإذا كان له مسكن دائم تحت تصرفه في كلتا الدولتين، فإنه يعتبر مقيماً فقط بالدولة التي له بها علاقات شخصية واقتصادية أوثق (مركز المصالح الحيوية)؛

(ب) في حالة عدم إمكانية تحديد الدولة التي يوجد فيها مركز مصالحه الحيوية، أو في حالة عدم وجود مسكن دائم تحت تصرفه في أي من الدولتين المتعاقدتين، فإنه يُعتبر مقيماً فقط بالدولة التي له فيها محل إقامة معتمد؛

(ج) إذا كان له محل إقامة معتمد في كلتا الدولتين أو لم يكن له في أي منها، يُعتبر مقيماً فقط في الدولة التي يحمل جنسيتها؛

(د) إذا كان يحمل جنسية كلتا الدولتين أو لا يحمل جنسية أي منهما، تقوم السلطات المختصة في الدولتين المتعاقدتين بتسوية المسألة بالاتفاق المتبادل.

3- إذا كان هناك وفقاً لأحكام الفقرة (1) من هذه المادة شخص آخر بخلاف الفرد مقيناً بكلتا الدولتين المتعاقدتين، فإنه يعتبر مقيناً فقط بالدولة التي يوجد فيها مقر إدارته الفعلية.

المادة الخامسة

المنشأة الدائمة

1- لأغراض هذه الاتفاقية، يقصد بعبارة "المنشأة الدائمة" المكان الثابت للعمل الذي يُزاول من خلاله كل نشاط المشروع أو بعضه.

2- تشمل عبارة "المنشأة الدائمة" على وجه الخصوص:

- (أ) محل الإدراة؛
- (ب) الفرع؛
- (ج) المكتب؛
- (د) المصنع؛
- (هـ) ورشة العمل؛

(و) منجم أو بئر نفط أو غاز أو محجر أو أي مكان آخر لاستخراج الموارد الطبيعية؛
(ز) المزرعة أو الغراس؛
(ح) الأماكن المستخدمة كمنافذ البيع.

3- تشمل عبارة "المنشأة الدائمة" أيضاً:

(أ) موقع البناء أو الإنشاء أو مشروع التركيب أو التجميع أو الأنشطة الإشرافية المرتبطة بها، ولكن فقط إذا استمر هذا الموقع أو المشروع أو الأنشطة لمدة تزيد على ستة أشهر؛
(ب) أي أنشطة بما فيها استخدام معدات جوهرية (تشمل هذه الأنشطة أيضاً تركيب هذه المعدات) التي يتم تنفيذها في إحدى الدولتين المتعاقدتين فيما يتعلق باستكشاف أو استخراج أو استغلال موارد طبيعية كانتة بتلك الدولة، إذا ما تم تنفيذ مثل هذه الأنشطة لفترة أو فترات تتجاوز اجمالي 30 يوماً في أي فترة اثنى عشر شهراً تبدأ أو تنتهي في السنة المالية المعنية،
(ج) تأدية الخدمات، بما في ذلك الخدمات الاستشارية التي يقدمها مشروع عن طريق موظفين أو أفراد آخرين من يستعين بهم المشروع لهذا الغرض، فقط إذا استمرت تلك الأنشطة (نفس المشروع أو لمشروع مرتبط به) في الدولة المتعاقدة لمدة أو لمدد تزيد في مجموعها عن 183 يوماً خلال أي فترة مدتها اثنى عشر شهراً.

4- استثناء من الأحكام السابقة لهذه المادة، لا تشمل عبارة "المنشأة الدائمة":

- (أ) الانتفاع بالتسهيلات فقط بغرض تخزين أو عرض السلع أو البضائع المملوكة للمشروع؛
- (ب) الاحتفاظ بمخزون من السلع أو البضائع المملوكة للمشروع فقط بغرض التخزين أو العرض؛
- (ج) الاحتفاظ بمخزون من السلع أو البضائع المملوكة للمشروع فقط بغرض تشغيلها بواسطة مشروع آخر؛

- (د) استعمال مكان ثابت للعمل فقط بعرض شراء سلع أو بضائع أو تجحيم معلومات المشروع؛
- (ه) استعمال مكان ثابت للعمل فقط بعرض الفيلم بأي نشاط آخر؛
- (و) استعمال مكان ثابت للعمل فقط للجمع بين أي أنشطة من المشار إليها في الفقرات الفرعية من (أ) إلى (ه)، بشرط أن يكون النشاط الكلى المكان الثابت، كما هو الحال في الفقرة الفرعية (٥).
- ٥- لا تطبق الفقرة ٤ على مكان ثابت للعمل الذي تستخدمه أو تحفظ به مؤسسة إذا كان نفس المشروع أو مؤسسة وثيقة الصلة بها تمارس أنشطة تجارية في نفس المكان أو في مكان آخر في نفس الدولة المتعاقدة.

و

(أ) يشكل ذلك المكان أو أي مكان آخر منشأة دائمة للمشروع أو للمؤسسة وثيقة الصلة بموجب أحكام هذه المادة، أو

(ب) النشاط الجمالي الناتج عن مجموعة الأنشطة التي تقوم بها المؤسسات في نفس المكان، أو من قبل نفس المؤسسة أو المؤسسات ذات الصلة الوثيقة في المكانيين، ليس ذا طبيعة تحضيرية أو مساعدة، شريطة أن تشكل الأنشطة التجارية التي تقوم بها المؤسسات في نفس المكان، أو من قبل نفس المؤسسة أو المؤسسات ذات الصلة الوثيقة في المكانيين، وظائف تكميلية تشكل جزءاً من عملية تجارية متسلكة

٦- استثناء من أحكام الفقرتين (١) و (٢) من هذه المادة، إذا كان شخص، بخلاف الوكيل المستقل والذي تطبق عليه بند الفقرة (٨) من هذه المادة، ويعلم في إحدى الدولتين المتعاقدتين نيابة عن مشروع تابع للدولة المتعاقدة الأخرى، فإن هذا المشروع يعتبر أن له منشأة دائمة في الدولة المتعاقدة المذكورة أولاً فيما يتعلق بأي أنشطة يقوم بها هذا الشخص لحساب المشروع، إذا كان هذا الشخص:

(أ) يملك ويعمل عادة في تلك الدولة سلطة إبرام العقود أو يلعب بشكل معتمد الدور الرئيسي المفضي لابرام العقود التي يتم إبرامها بشكل روتيني دون تعديل جوهري من قبل المشروع وكانت هذه العقود:

(١) باسم المشروع؛ أو

(٢) لنقل ملكية، أو لمنح الحق في استخدام ،الممكبات التي يملكها ذلك المشروع بالحق في استخدامها؛ أو

(٣) لتوفير الخدمات من قبل ذلك المشروع،

ما لم تقتصر الأنشطة التي يقوم بها هذا الشخص على تلك المشار إليها في الفقرة (٤) من هذه المادة، والتي إنما تمت ممارستها من خلال مكان ثابت للعمل، لا تجعل هذا المكان الثابت للعمل منشأة دائمة طبقاً لأحكام تلك الفقرة؛

(ب) أو لا يملك تلك السلطة، ولكنه يحتفظ عادة في الدولة المذكورة أولاً بمخزون من السلع أو البضائع يسلم منه بالتنظيم سلع أو بضائع نيابة عن المشروع.

٧- استثناء من الأحكام السابقة لهذه المادة، فإن مشروع التأمين التابع لإحدى الدولتين المتعاقدتين، فيما عدا ما يتعلق بإعادة التأمين، يعتبر أن له منشأة دائمة في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا قام بتحصيل أقساط في إقليم تلك الدولة الأخرى أو قام بتأمين مخاطر كائنة بها من خلال شخص بخلاف الوكيل ذي الصفة المستقلة والذى تطبق عليه أحكام الفقرة (٨) من هذه المادة.

٨- لا تطبق الفقرتان (٦) ، (٧) إذا قام شخص في دولة متعاقدة نيابة عن مشروع في الدولة المتعاقدة الأخرى بعمارة عمل في الدولة المذكورة أولاً كوكيل مستقل ويعمل للمشروع في حدود عمله المعتمد. ومع ذلك، إذا كان هذا الوكيل يعمل حصرياً أو شبه حصرياً بالنيابة عن مشروع واحد أو أكثر يكون مرتبطاً به بشكل وثيق ، فإنه لا يعتبر وكيل مستقل بمفهوم هذه الفقرة في ما يتعلق بأي مشروع من هذا القبيل.

ପ୍ରକାଶନ

କେବଳ ଏହି ପରିମାଣରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପରିକଳ୍ପନା କରିବାକୁ ପାଇଁ ଆଶିଷ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହି ପରିକଳ୍ପନା କରିବାକୁ ପାଇଁ ଆଶିଷ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହି ପରିକଳ୍ପନା କରିବାକୁ ପାଇଁ ଆଶିଷ ଦିଆଯାଇଛି ।

(୬) ପଦ୍ମ ପାତ୍ର

၁၁၈) မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရွှေပြည် အနေဖြင့် ၁၈၅၇ခုနှစ်၊ ၂၀၁၁ခုနှစ်၊

10-63 | ପାତ୍ର କାହିଁ ହେଲା ଏବଂ କାହିଁ ହେଲା ଏବଂ କାହିଁ ହେଲା ଏବଂ

ମୁଖ୍ୟ ପାଇଁ ଏହାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

الفصل الثالث

فرض الضريبة على الدخل

المادة السادسة

الدخل الناتج من الأموال العقارية

- 1- الدخل الذي يحصل عليه مقيم في إحدى الدولتين المتعاقدتين من الأموال العقارية (بما في ذلك الدخل الناتج من الزراعة أو الغابات) الكائنة في الدولة المتعاقدة الأخرى، يجوز أن يخضع للضريبة في تلك الدولة الأخرى.
- 2- يقصد بعبارة "الأموال العقارية" المعنى المحدد لها وفقاً لقانون الدولة المتعاقدة التي توجد بها تلك الأموال. وتشمل هذه العبارة على أية حال الأموال الملحوظة بالأموال العقارية، الماشية والمعدات المستعملة في الزراعة والغابات، والحقوق التي تتطبق عليها أحكام القانون العام فيما يتعلق بملكية الأراضي وحق الانتفاع بالأموال العقارية والحقوق المتعلقة بمدفووعات متغيرة أو ثابتة مقابل استغلال أو الحق في استغلال، المصادر المعدنية والموارد الطبيعية الأخرى، ولا تعتبر السفن والطائرات من الأموال العقارية.
- 3- تطبق أحكام الفقرة (1) من هذه المادة، كذلك على الدخل الناتج من الاستخدام المباشر للأموال العقارية أو تأجيرها أو استعمالها على نحو آخر.
- 4- تسرى كذلك أحكام الفقرتين (1) و(3) من هذه المادة، على الدخل الناتج من الأموال العقارية لمشروع إحدى الدولتين المتعاقدتين وعلى الدخل الناتج من الأموال العقارية المستخدمة لأداء الخدمات الشخصية المستقلة.

المادة السابعة

الأرباح التجارية والصناعية

- 1- تخضع الأرباح التي يحققها مشروع إحدى الدولتين المتعاقدتين للضريبة في تلك الدولة فقط، ما لم يكن يزاول المشروع نشاطاً في الدولة المتعاقدة الأخرى عن طريق منشأة دائمة كائنة بها. فإذا كان المشروع يزاول نشاطاً على النحو السابق، فإن أرباح المشروع يجوز أن تخضع للضريبة في الدولة المتعاقدة الأخرى، لكن فقط في حدود ذلك القدر من الربح المنسوب إلى هذه المنشأة الدائمة.
- 2- مع عدم الإخلال بأحكام الفقرة (3) من هذه المادة، إذا كان مشروع إحدى الدولتين المتعاقدتين يزاول نشاطاً في الدولة المتعاقدة الأخرى عن طريق منشأة دائمة كائنة فيها، فتتحدد في كل من الدولتين المتعاقدتين الأرباح التي تخص المنشأة الدائمة على أساس الأرباح التي كانت ستحقها هذه المنشأة في الدولة المتعاقدة الأخرى لو كانت مشروععا مستقلاً يزاول نفس النشاط أو نشاطاً مماثلاً في نفس الظروف أو في ظروف مماثلة ويتعامل بصفة مستقلة تماماً عن المشروع الذي يعتبر منشأة دائمة له.
- 3- عند تحديد أرباح المنشأة الدائمة، يسمح بخصم المصاريف الخاصة بنشاط المنشأة الدائمة، بما في ذلك المصاريف التنفيذية والإدارية العامة التي أنفقت، سواء في الدولة الكائنة بها المنشأة الدائمة أو في غيرها.

ومع ذلك لن يسمح بهذا الخصم إذا كانت المبالغ المدفوعة (بخلاف مبالغ التكالفة الفعلية) من المنشآة الدائمة إلى المركز الرئيسي للمشروع أو أي من وحداته في شكل إتاوات أو رسوم أو أي مدفوعات أخرى مشابهة مقابل استعمال براءة اختراع أو حقوق أخرى، أو في شكل عمولة عن خدمات معينه أدبيت أو مقابل الإدارة أو في شكل فوائد - ما عدا في حالة مشروع بنكي- عن أموال أقرضت للمنشآة الدائمة. وعلى النحو نفسه، لا تحسب عند تحديد أرباح المنشآة الدائمة المبالغ المستحقة (بخلاف المبالغ عن التكالفة الفعلية) للمنشآة الدائمة على المركز الرئيسي للمشروع أو أي وحدة من وحداته في شكل إتاوات أو رسوم أو مدفوعات أخرى مشابهة مقابل استعمال براءة اختراع أو حقوق أخرى أو في شكل عمولة عن خدمات محددة أدبيت أو مقابل الإدارة أو في شكل فوائد - ما عدا في حالة مشروع بنكي- عن أموال أقرضت للمركز الرئيسي للمشروع أو أي وحدة من وحداته.

4- إذا كان العرف في إحدى الدولتين المتعاقدين يجري على تحديد الأرباح الخاصة بمنشأة دائمة على أساس التقسيم النسبي للأرباح الكلية للمشروع على وحداته المختلفة، فإن أحكام الفقرة (2) من هذه المادة لا تمنع تلك الدولة المتعاقدة من تحديد الأرباح التي تخضع للضرائب على أساس التقسيم النسبي الذي جرى عليه العرف، على أن طريقة التقسيم النسبي المطبقة يجب أن تؤدي إلى نتيجة تتفق مع المبادئ المنصوص عليها في هذه المادة.

5- لأغراض الفقرات السابقة من هذه المادة ، فإن الأرباح التي تُنسب إلى المنشآة الدائمة تحدد بنفس الطريقة سنة بعد أخرى ما لم يكن هناك سبب سليم وكاف لعمل خلاف ذلك.

6- إذا كانت الأرباح تتضمن عناصر من الدخل تتناولها على إنفراد مواد أخرى في هذه الاتفاقية، فإن أحكام هذه المادة لا تخل بأحكام تلك المواد .

المادة الثامنة

النقل البحري والجوى

1- تخضع الأرباح الناتجة من تشغيل سفن أو طائرات في النقل الدولي للضريبة في الدولة المتعاقدة التي يوجد بها مركز الإدارة الفعلية فقط.

2- إذا كان مركز الإدارة الفعلية لمشروع بحري هو سطح سفينة، يعتبر موجودا في الدولة المتعاقدة التي يوجد بها ميناء السفينة، وإذا لم يوجد مثل هذا الميناء، ففي الدولة التي يقيم فيها مشغل السفينة.

3- تطبق أيضاً أحكام الفقرة (1) من هذه المادة، على الأرباح الناتجة من الاشتراك في اتحاد أو مشروع تجاري مشترك أو في وكالة تشغيل دولية.

المادة التاسعة

المشروعات المرتبطة

1- أـ إذا ساهم مشروع تابع لإحدى الدولتين المتعاقدتين بطريق مباشر أو غير مباشر في إدارة أو رقابة أو رأسمال مشروع تابع للدولة المتعاقدة الأخرى، أو

بـ إذا ساهم نفس الأشخاص بطريق مباشر أو غير مباشر في إدارة أو رقابة أو رأسمال مشروع تابع لإحدى الدولتين المتعاقدتين ومشروع تابع للدولة المتعاقدة الأخرى،

وإذا وضعت أو فرضت في أي من الحالتين المذكورتين شروط بين مشروعين فيما يتعلق بعلاقتهما التجارية أو المالية تختلف عن الشروط التي يمكن أن تقوم بين مشروعين مستقلين، فإن أي أرباح كان يمكن أن يحققها أحد المشروعين لو لم تكن هذه الشروط قائمة ولكنه لم يتحققها بسبب قيام هذه الشروط، يجوز ضمها إلى أرباح هذا المشروع وإخضاعها للضريبة تبعاً لذلك.

2- إذا كانت أرباح مشروع إحدى الدولتين المتعاقدتين الخاضعة للضريبة في تلك الدولة تتضمن أرباحاً خاضعة للضريبة داخلة ضمن مشروع تابع للدولة المتعاقدة الأخرى - وتُخضع تبعاً لذلك للضريبة في تلك الدولة الأخرى - وكانت الأرباح الداخلة ضمن أرباح ذلك المشروع تعتبر أرباحاً تحققت للمشروع التابع للدولة المذكورة أولاً، إذا كانت الظروف القائمة بين هذين المشروعين تعتبر مماثلة لظروف القائمة بين مشروعين مستقلين، ففي هذه الحالة تجري الدولة الأخرى التعديل المناسب لמדד الضريبة التي استحقت فيها على تلك الأرباح. وعند إجراء هذا التعديل، فإنه يتغير إعمال الأحكام الأخرى لهذه الاتفاقية ويجب على السلطات المختصة في الدولتين المتعاقدتين التشاور فيما بينهما عند الضرورة.

المادة العاشرة

توزيعات الأسهم

1- توزيعات الأسهم التي تدفعها شركة مقيدة في إحدى الدولتين المتعاقدتين لشخص مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى ، يجوز أن تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى .

2- ومع ذلك ، فإن توزيعات الأسهم يجوز أن تخضع أيضاً للضريبة في الدولة المتعاقدة التي تقيم فيها الشركة الدافعة للتوزيعات وطبقاً لقوانين تلك الدولة، ولكن إذا كان المالك المستفيد من توزيعات الأسهم مقيناً في الدولة المتعاقدة الأخرى ، فإن الضريبة المفروضة يجب ألا تزيد عن:

(أ) 5% من إجمالي قيمة توزيعات الأسهم إذا كان المالك المستفيد شركة - بخلاف شركة التضامن - تمتلك بصورة مباشرة - لمدة 365 يوم بما فيها يوم دفع التوزيعات - مالا يقل عن 20% من رأس مال الشركة الدافعة للتوزيعات الأسهم. (لأغراض احتساب تلك الفترة، لا تؤخذ في الاعتبار التغييرات في الملكية التي قد تنتج مباشرة عن إعادة تنظيم الشركة، مثل الدمج أو إعادة التنظيم المقسمة للشركة التي تملك الأسهم أو التي تدفع أرباح الأسهم).

(ب) 10% من إجمالي قيمة توزيعات الأسهم في جميع الحالات الأخرى.

لن تؤثر هذه الفقرة على الضريبة المفروضة على أرباح الشركة التي تم دفع التوزيعات منها.

3- يقصد بعبارة "توزيعات الأسهم" في هذه المادة الدخل المستمد من الأسهم، أو أسهم التمتع، أو أسهم التعدين، أو أسهم التأسيس، أو حقوق أخرى، غير حقوق الديون، المشاركة في الأرباح، وكذلك الدخل من حقوق المشاركة الأخرى والتي تخضع لنفس المعاملة الضريبية باعتبارها دخلاً مستمدًا من الأسهم طبقاً لقوانين الدولة التي تقيم بها الشركة الموزعة للأرباح.

4- لا تسري أحكام الفقرتين (1) و (2) من هذه المادة، إذا كان المالك المستفيد من توزيعات الأسهم، مقيماً في إحدى الدولتين المتعاقدتين، ويزاول نشاطاً في الدولة المتعاقدة الأخرى التي تقيم بها الشركة الداعمة للتوزيعات، من خلال منشأة دائمة كائنة بها، أو يؤدي في تلك الدولة الأخرى خدمات شخصية مستقلة من خلال مركز ثابت كائن بها، وأن تكون الأسهم المدفوع عنها التوزيعات مرتبطة ارتباطاً فعلياً بتلك المنشأة الدائمة أو المركز الثابت. ففي هذه الحالة تطبق أحكام المادة السابعة أو الرابعة عشر حسب الأحوال.

5- إذا كانت شركة مقيمة في إحدى الدولتين المتعاقدتين تستمد أرباحاً أو دخلاً من الدولة المتعاقدة الأخرى، فإنه لا يجوز لتلك الدولة الأخرى أن تفرض أي ضريبة على توزيعات الأسهم المدفوعة بواسطة هذه الشركة، إلا إذا كانت مثل هذه التوزيعات قد دفعت لمقيم في تلك الدولة الأخرى أو إذا كانت الأسهم المدفوع عنها هذه التوزيعات مرتبطة ارتباطاً فعلياً بمنشأة دائمة أو بمركز ثابت كائن في تلك الدولة الأخرى، ولا يجوز لها ان تخضع أرباح الشركة غير الموزعة للضريبة على الأرباح غير الموزعة، حتى لو كانت توزيعات الأسهم المدفوعة أو الأرباح غير الموزعة تمثل كلها أو بعضها الأرباح أو الدخل الناشئ في تلك الدولة الأخرى.

6- استثناء من أي أحكام أخرى بهذه الاتفاقية عندما يكون مشروع مقيم في دولة متعاقدة لديه منشأة دائمة في الدولة المتعاقدة الأخرى فإن الأرباح الخاضعة للضريبة طبقاً للفقرة 1 من المادة 7 يجوز أن تخضع لضريبة إضافية مستقطعة من المنبع في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى تطبيقاً لقانونها الضريبي عندما يتم تحويل الأرباح للمركز الرئيسي، لكن هذه الضريبة المستقطعة لا تزيد عن 5% من هذه الأرباح.

المادة الحادية عشرة

الفوائد

1- الفوائد التي تنشأ في إحدى الدولتين المتعاقدتين والتي تدفع لمقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى، يجوز أن تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى.

2- ومع ذلك، فإن هذه الفوائد يجوز أن تخضع أيضاً للضريبة في الدولة المتعاقدة التي تنشأ فيها وطبقاً لقوانين تلك الدولة، ولكن إذا كان المالك المستفيد من الفوائد مقيماً في الدولة المتعاقدة الأخرى، في هذه الحالة يجب ألا تزيد الضريبة المفروضة عن 10% بالمائة من إجمالي مبلغ الفوائد.

3- يقصد بلفظ "الفوائد" في هذه المادة الدخل الناتج من سندات المديونية أيًّا كان نوعها، سواء كانت أم لم تكن مضمونة برهن، وسواء كانت تمنح حق المشاركة في أرباح المدين أم لم تكن، وخاصة، الدخل المستمد من السندات الحكومية والدخل الناتج من الأذون أو السندات، بما في ذلك العلاوات والجوائز المتعلقة بمثل هذه الأذون أو السندات. ولأغراض هذه المادة، لا تعتبر غرامات التأخير في السداد من الفوائد.

4- لا تطبق أحكام الفقرتين (1)، (2) من هذه المادة، إذا كان المالك المستفيد من الفوائد، مقيناً في إحدى الدولتين المتعاقدتين، ويزاول في الدولة المتعاقدة الأخرى التي تنشأ بها الفوائد، نشاطاً تجارياً أو صناعياً من خلال منشأة دائمة كائنة بها، أو يمارس في تلك الدولة الأخرى خدمات شخصية مستقلة من خلال مركز ثابت كائن بها، وكان سند المديونية الذي يدفع عنه الفوائد مرتبطة ارتباطاً فعلياً بالمنشأة الدائمة أو المركز الثابت، وفي هذه الحالة، تطبق أحكام المادة السابعة أو الرابعة عشرة حسب الأحوال.

5- تعتبر هذه الفوائد أنها نشأت في إحدى الدولتين المتعاقدتين إذا كان دافعها مقيناً في تلك الدولة. ومع ذلك، إذا كان الشخص الذي يدفع الفوائد، سواء كان مقيناً أم غير مقين في إحدى الدولتين المتعاقدتين، يمتلك في إحدى الدولتين المتعاقدتين منشأة دائمة أو مركز ثابت تتعلق به المديونية التي تنشأ عنها الفوائد المدفوعة، وكانت تلك المنشأة الدائمة أو المركز الثابت يتحمل تلك الفوائد، فإن هذه الفوائد تعتبر أنها قد نشأت في الدولة الكائن بها المنشأة الدائمة أو المركز الثابت.

6- إذا كانت قيمة الفوائد - بسبب علاقة خاصة بين الدافع والمالك المستفيد أو بين كلٍّ منهما وأي شخص آخر - بالنظر إلى سند المديونية الذي تدفع عنه الفوائد، يزيد عن القيمة التي كان سيتفق عليها الدافع والمالك المستفيد لو لم توجد هذه العلاقة، فإن أحكام هذه المادة لا تطبق إلا على القيمة الأخيرة فقط، وفي هذه الحالة، يظل الجزء الزائد من المبالغ المدفوعة خاضعاً للضريبة طبقاً لقانون كل من الدولتين المتعاقدتين، وللأحكام الأخرى الواردة بهذه الاتفاقية.

المادة الثانية عشرة

الإتاوات

1- الإتاوات التي تنشأ في إحدى الدولتين المتعاقدتين وتدفع لشخص مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى، يجوز أن تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى.

2- ومع ذلك، يجوز أن تخضع هذه الإتاوات للضريبة في الدولة المتعاقدة التي تنشأ فيها وطبقاً لقوانين تلك الدولة، ولكن إذا كان المالك المستفيد للإتاوات مقيناً في الدولة المتعاقدة الأخرى، في هذه الحالة فإن الضريبة المفروضة يجب ألا يزيد سعرها عن 10% بالمائة من إجمالي مبلغ الإتاوات.

3- يقصد بلفظ "الإتاوات" الوارد في هذه المادة المبالغ المدفوعة من أي نوع، مقابل استعمال أو الحق في استعمال، حقوق النشر الخاصة بالأعمال الفنية أو الأدبية أو العلمية بما في ذلك الأفلام السينمائية والفيديو، والأفلام، والأعمال المسجلة للإذاعة والتلفزيون أو أية براءة اختراع أو علامة تجارية أو تصميم أو نموذج أو برامج كمبيوتر أو خطة أو تركيبة أساسية أو مقابل استعمال أو الحق في استعمال معدات صناعية أو تجارية أو علمية أو مقابل معلومات، تتعلق بخبرة صناعية أو تجارية أو علمية. وكذلك تتضمن المبالغ المدفوعة مقابل المساعدة الفنية التي يتم القيام بها في إحدى الدولتين المتعاقدتين بواسطة مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا كانت تتعلق بأي من تطبيقات هذه الحقوق أو المعلومات.

4- لا تطبق أحكام الفقرتين (1) و (2) من هذه المادة، إذا كان المالك المستفيد للإتاوات، مقيناً في إحدى الدولتين المتعاقدتين، ويزاول في الدولة المتعاقدة الأخرى التي تنشأ فيها الإتاوات نشاطاً صناعياً أو تجارياً من خلال منشأة دائمة كائنة بها، أو يؤدى في تلك الدولة الأخرى خدمات شخصية مستقلة من خلال مركز ثابت كائن بها، وكانت الحقوق أو الملكية الناشئ عنها هذه الإتاوات المدفوعة مرتبطة ارتباطاً فعلياً مع تلك المنشأة الدائمة أو المركز الثابت. ففي هذه الحالة تطبق أحكام المادة السابعة أو المادة الرابعة عشرة حسب الأحوال.

5- تعتبر الإتاوات أنها نشأت في إحدى الدولتين المتعاقدتين إذا كان دافعها مقيناً في تلك الدولة. ومع ذلك، إذا كان الشخص الذي يدفع الإتاوات، سواء كان مقيناً أم غير مقين في إحدى الدولتين المتعاقدتين، يمتلك في إحدى الدولتين المتعاقدتين منشأة دائمة أو مركزاً ثابتاً يرتبط به الالتزام بدفع الإتاوات، وتحملت من أجلها تلك المنشأة

الدائمة أو المركز ثابت هذه الإتاوات، فإن هذه الإتاوات تعتبر أنها قد نشأت في الدولة الكائن بها المنشأة الدائمة أو المركز ثابت.

- 6- إذا كانت قيمة الإتاوات المدفوعة بسبب علاقة خاصة بين الدافع والمالك المستفيد أو بين كلٍّ منهما وشخص آخر، بالنظر إلى الاستعمال أو الحق في الاستعمال أو المعلومات التي تدفع عنها الإتاوات، تزيد عن القيمة التي كان يتفق عليها بين الدافع والمالك المستفيد، لو لم توجد هذه العلاقة، فإن أحكام هذه المادة لا تطبق إلا على القيمة الأخيرة، وفي مثل هذه الحالة، يظل الجزء الزائد من المبالغ المدفوعة خاضعاً للضريبة طبقاً لقوانين كل من الدولتين المتعاقدتين، وللأحكام الأخرى الواردة بهذه الاتفاقية.

المادة الثالثة عشرة

الأرباح الرأسمالية

1- الأرباح التي يستمدّها مقيم في دولة متعاقدة من التصرف في الأموال العقارية المشار إليها في المادة السادسة من هذه الاتفاقية والكافحة في الدولة المتعاقدة الأخرى، يجوز أن تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى.

2- الأرباح الناتجة من التصرف في الأموال المنقوله التي تدخل في أصول منشأة دائمة يملكها مشروع دولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى أو الأموال المنقوله الخاصة بمركز ثابت متاح لمقيم بدولة متعاقدة في الدولة المتعاقدة الأخرى لغرض القيام بخدمات شخصية مستقلة، بما في ذلك الأرباح الناتجة عن نقل ملكية هذه المنشأة دائمة (ووحدتها أو مع المشروع كله) أو المركز ثابت، يجوز أن تخضع للضريبة في تلك الدولة الأخرى.

3- ارباح مشروع دولة متعاقدة يعمل في النقل الدولي بواسطة سفن أو طائرات، الناتجة من التصرف في تلك السفن أو الطائرات العاملة في النقل الدولي، أو الأموال المنقوله الخاصة بتشغيل مثل تلك السفن أو الطائرات تخضع للضريبة في الدولة المتعاقدة الكائن فيها مركز الإدارة الفعلية للمشروع فقط.

4- الأرباح التي يستمدّها مقيم في دولة متعاقدة من التصرف في أسهم أو حقوق مشابهة - مثل الحصص في شركات الأشخاص أو صندوق ائتمان - يجوز أن تخضع للضريبة في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا كانت هذه الأسهم أو الحقوق المشابهة تستند - في أي وقت خلال فترة الـ 365 يوم التي تسبق التصرف - 50% أو أكثر من قيمتها بصورة مباشرة أو غير مباشرة من ممتلكات عقارية - كما تم تعريفها في المادة 6 - توجد في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى.

5- الإرباح بخلاف تلك المطبقة في الفقرة (4) التي يستمدّها مقيم بدولة متعاقدة من التصرف في في أسهم شركة ، أو حقوق مشابهة - مثل الحصص في شركات الأشخاص أو صندوق ائتمان- تتمثل رأس مال شركة مقيمة بالدولة متعاقدة أخرى، يجوز أن تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى إذا كان المتصرف - في أي مدة خلال 365 يوماً سابقة للتصرف- يملك بشكل مباشر أو غير مباشر على الأقل 20 بالمائة من الشركة.

6- الارباح الناتجة عن التصرف في اموال أخرى غير تلك المشار إليها في الفقرات السابقة من هذه المادة، تفرض عليها الضريبة فقط في الدولة المتعاقدة التي يقيم فيها المتصرف .

المادة الرابعة عشرة

الخدمات الشخصية المستقلة

1- الدخل الذي يحققه فرد مقيم في إحدى الدولتين المتعاقدتين من خدمات مهنية أو من أنشطة أخرى ذات طبيعة مستقلة، يخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة فقط، ومع ذلك يجوز أن يخضع هذا الدخل أيضاً للضريبة في الدولة المتعاقدة الأخرى:

(أ) إذا كان الفرد له مركز ثابت تحت تصرفه بصفة منتظمة في تلك الدولة الأخرى لأغراض القيام بأنشطته؛ ففي هذه الحالة يجوز أن يخضع هذا الدخل للضريبة، ولكن فقط في حدود ما ينسب إليه من الخدمات المؤداة في تلك الدولة الأخرى. أو

(ب) إذا كان تواجده في الدولة المتعاقدة الأخرى لمدة أو لمدد تساوى أو تتجاوز في مجموعها 183 يوماً خلال اثني عشر شهراً تبدأ أو تنتهي في السنة المالية المعنية وفي هذه الحالة تفرض الضريبة في الدولة المتعاقدة الأخرى فقط على الجزء من الدخل الناتج من الأنشطة الممارسة في تلك الدولة الأخرى.

2- تشمل عبارة "الخدمات المهنية" بوجه خاص النشاط المستقل العلمي أو الأدبي أو الفني أو التربوي أو التعليمي، وكذلك النشاط المستقل الخاص بالأطباء والمحامين والمهندسين والمعماريين وأطباء الأسنان والمحاسبين .

المادة الخامسة عشرة

الخدمات الشخصية غير المستقلة

1- مع عدم الإخلال بأحكام المواد (السادسة عشرة والثانية عشرة والتاسعة عشرة والعشرون والواحد والعشرون) فإن المرتبات والأجور وغيرها من المكافآت المماثلة التي يستمدتها مقيم في إحدى الدولتين المتعاقدتين من وظيفة تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة فقط ما لم تكن الوظيفة تؤدي في الدولة المتعاقدة الأخرى. فإذا كانت الوظيفة مؤداة على هذا النحو فان المكافآت المستمدة منها، يجوز أن تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى .

2- استثناءً من أحكام الفقرة (1) من هذه المادة، فإن المكافأة التي يحصل عليها شخص مقيم في إحدى الدولتين المتعاقدتين من وظيفة تؤدي في الدولة المتعاقدة الأخرى، تخضع للضريبة في الدولة المذكورة أولاً فقط إذا :

(أ) تواجد مسلم المكافأة في الدولة الأخرى لمدة أو لمدد لا تزيد في مجموعها عن 183 يوماً خلال آية فترة مدتها أثني عشر شهراً تبدأ أو تنتهي في السنة المالية المعنية؛ و

(ب) كانت المكافأة تدفع بمعرفة، أو نيابة عن، صاحب عمل يقيم في الدولة المتعاقدة المذكورة أولاً؛

(ج) كانت لا تتحمل بالمكافأة منشأة دائمة أو مركز ثابت يملكه صاحب العمل في الدولة المتعاقدة الأخرى.

3- استثناءً من الأحكام السابقة لهذه المادة، فإن المكافأة عن الوظيفة التي تؤدي على ظهر سفينة أو طائرة تعمل في النقل الدولي، يجوز أن تخضع للضريبة في الدولة المتعاقدة الكائن بها مركز الإدارة الفعلية للمشروع.

المادة السادسة عشرة

مكافآت المديرين

مكافآت المديرين وغيرها من المدفوعات المماثلة الأخرى التي يحصل عليها مقيم في إحدى الدولتين المتعاقدتين، بصفته عضواً بمجلس إدارة أو أى عضو آخر في مجلس آخر مشابه في شركة مقيمة في الدولة المتعاقدة الأخرى، يجوز أن تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى.

المادة السابعة عشرة

الفنانون والرياضيون

1- استثناءً من أحكام المادتين الرابعة عشرة والخامسة عشرة من هذه الاتفاقية، فإن الدخل الذي يستمده مقيم في إحدى الدولتين المتعاقدتين من عمله كفنان، مثل فناني المسرح أو السينما أو الإذاعة أو التليفزيون أو الموسيقي أو كرياسي، من أنشطته الشخصية التي تمارس في الدولة المتعاقدة الأخرى، يجوز أن تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى.

2- إذا كان الدخل الذي يحققه الفنان أو الرياضي من ممارسة أنشطته الشخصية وبهذه الصفة كفنان أو رياضي لا يعود على الفنان أو الرياضي نفسه، ولكن يعود على شخص آخر، فإن هذا الدخل يجوز إخضاعه للضريبة استثناءً من أحكام المواد السابعة والرابعة عشرة والخامسة عشرة، في الدولة المتعاقدة التي يمارس فيها الفنان أو الرياضي نشاطه.

3- الدخل الذي يحصل عليه فنان أو رياضي مقيم في دولة متعاقدة من أنشطته يمارسها بالدولة المتعاقدة الأخرى مرتبطة بسمعته كفنان أو رياضي يجوز أن تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى.

المادة الثامنة عشرة

المعاشات والإيرادات الدورية

1- مع عدم الإخلال بأحكام الفقرة (2) من المادة التاسعة عشر من هذه الاتفاقية، فإن المعاشات والإيرادات الدورية والمدفوعات الأخرى المماثلة التي تدفع لمقيم في إحدى الدولتين المتعاقدتين الناشئة عن وظيفة سابقة تخضع للضريبة في تلك الدولة فقط.

2- بخلاف حكم الفقرة 1، يجوز أن تخضع المعاشات والإيرادات الدورية والمدفوعات الأخرى المماثلة المدفوعة بموجب تشريعات الضمان الاجتماعي لدولة متعاقدة للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة.

3- يقصد بعبارة "الإيرادات الدورية" المبالغ المحددة المستحقة الدفع إلى فرد بصفة دورية وفي مواعيد محددة، أثناء حياته أو أثناء مده محددة بموجب التزام بدفع هذه المبالغ نظير مقابل مناسب وكامل في شكل نقدى أو قابل للتقسيط بالنقود.

المادة التاسعة عشرة

الخدمات الحكومية

1- (أ) الأجر والمرتبات والمكافآت الأخرى المماثلة التي تدفعها إحدى الدولتين المتعاقدتين أو سلطة محلية بها إلى فرد في مقابل خدمات مؤداه لتلك الدولة أو أقسامها السياسية أو سلطاتها المحلية، تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة فقط.

(ب) ومع ذلك، تخضع مثل هذه الأجر والمرتبات والمكافآت المماثلة للضريبة في الدولة المتعاقدة الأخرى فقط، إذا كانت الخدمات قد أدت في تلك الدولة الأخرى وكان الفرد مقيماً بها وأن يكون:

(أ) من مواطني تلك الدولة؛

(ب) لم يصبح مقيماً في تلك الدولة لمجرد تأدية الخدمات.

2- (أ) استثناءً من أحكام الفقرة (1)، فإن المعاشات والمكافآت الأخرى المماثلة التي تدفع من صناديق إنشائها دولة متعاقدة أو قسم سياسي أو سلطة محلية بها لفرد مقابل خدمات مؤداه لتلك الدولة أو أقسامها السياسية أو سلطاتها المحلية تخضع للضريبة فقط في تلك الدولة.

(ب) ومع ذلك، فإن هذه المعاشات والمكافآت الأخرى المماثلة سوف تخضع للضريبة فقط في الدولة المتعاقدة الأخرى إذا كان الفرد مقيماً في تلك الدولة ومواطناً لها.

3- تطبق أحكام المواد الخامسة عشرة والسادسة عشرة والسابعة عشرة والثامنة عشر على المرتبات والأجر والكافآت الأخرى المماثلة، والمعاشات فيما يتعلق بالإعمال التجارية المرتبطة بعمل تزاوله إحدى الدولتين المتعاقدتين أو أقسامها السياسية أو سلطة محلية فيها.

المادة العشرون

الطلاب والمتدربون

المدفوعات التي يتلقاها أحد الطلاب أو المتدربون المقيم أو الذي كان مقيماً - مباشرة قبل زيارته لإحدى الدولتين المتعاقدتين - بالدولة المتعاقدة الأخرى وتواجد بالدولة المتعاقدة المذكورة أولاً فقط بغرض التعليم أو التدريب لغطية نفقات معيشته أو تعليمه أو تدريبيه لا تخضع للضريبة في تلك الدولة المذكورة أولاً، بشرط أن تنشأ هذه المبالغ من مصادر من خارج تلك الدولة.

المادة الحادية والعشرون

الأساتذة والمدرسوون والباحثون

1- استثناءً من أحكام المادة الخامسة عشرة، فإن الاستاذ الجامعي أو المدرس أو الباحث الذي يقوم بزيارة مؤقتة لأحدى الدولتين المتعاقدتين لمدة لا تزيد عن ثلاثة سنوات بغرض التدريس أو القيام بباحث في جامعة أو كلية أو منشأة أخرى للتعليم العالي في هذه الدولة، والمقيم أو كان مباشرة قبل هذه الزيارة مقيماً بالدولة المتعاقدة

الأخرى فإنه يعفى من الضريبة في الدولة المتعاقدة المذكورة أولاً عن مرتبه الذي يحصل عليه مقابل هذا التدريس أو البحث.

2 - لا تطبق أحكام هذه المادة على الدخل المستمد من الأبحاث التي تتم لغير المصلحة العامة، ولكن تتم أساساً بشكل كلي أو جزئي لمنفعة الخاصة لشخص أو أشخاص معينين.

المادة الثانية والعشرون

الدخول الأخرى

1- تخضع عناصر دخل المقيم في إحدى الدولتين المتعاقدتين، أيهما تنشأ، والتي لم تتناولها المواد السابقة لهذه الاتفاقية، للضريبة في تلك الدولة فقط.

2- لا تطبق أحكام الفقرة (1) من هذه المادة على الدخل بخلاف الدخل من الأموال العقارية كما هو محدد في الفقرة (2) من المادة السادسة، إذا كان المستلم من ذلك الدخل مقيناً في إحدى الدولتين المتعاقدتين ويزاول نشاطاً في الدولة المتعاقدة الأخرى من خلال منشأة دائمة كانت بها، أو يؤدي في تلك الدولة خدمات شخصية مستقلة من خلال مركز ثابت كان بها، وكان الحق أو الأصل الذي دفع عنه الدخل مرتبطاً ارتباطاً فعلياً بهذه المنشأة الدائمة أو المركز الثابت، وفي هذه الحالة تطبق أحكام المادة السابعة أو الرابعة عشرة بحسب الأحوال.

3- استثناء من أحكام الفقرتين (1) ، (2) من هذه المادة ، عناصر الدخل التي يتحققها مقيم والتي لم يتم تناولها في المواد السابقة من هذه الاتفاقية والتي تنشأ في الدولة المتعاقدة الأخرى ، يجوز أن تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى ، ولكن يجب ألا تتجاوز الضريبة المفروضة على هذا النحو (10) بالمائة من إجمالي مبلغ ذلك الدخل .

الفصل الرابع

فرض الضريبة على رأس المال

المادة الثالثة والعشرون

الضريبة على رأس المال

1- رأس المال المتمثل في أموال عقارية المشار إليه في المادة السادسة من هذه الاتفاقية الذي يمتلكه مقيم في إحدى الدولتين المتعاقدتين ومتواجداً في الدولة المتعاقدة الأخرى، يجوز أن تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى.

2- رأس المال المتمثل في أموال منقولة الذي يشكل جزءاً من أصول منشأة دائمة يمتلكها مشروع في الدولة المتعاقدة الأخرى، أو متمثل في أموال منقولة تخص مركز ثابت متاح لمقيم بإحدى الدولتين المتعاقدتين في الدولة المتعاقدة الأخرى لغرض أداء خدمات شخصية مستقلة، يجوز أن تخضع للضريبة في تلك الدولة المتعاقدة الأخرى.

جعفر بن محبث

Digitized by srujanika@gmail.com

Digitized by srujanika@gmail.com

ପ୍ରକାଶକ

الفصل السادس

أحكام خاصة

المادة الخامسة والعشرون

عدم التمييز

- 1- لا يجوز أن يخضع مواطنو أي من الدولتين المتعاقدتين في الدولة المتعاقدة الأخرى لأية ضرائب أو أية التزامات تتعلق بهذه الضرائب، بخلاف أو أقل عبئاً من الضرائب والالتزامات المتعلقة بها التي يخضع لها في نفس الظروف مواطنو تلك الدولة الأخرى، وعلى الأخص فيما يتعلق بالإقامة. يطبق هذا الحكم أيضاً، استثناء من أحكام المادة الأولى من هذه الاتفاقية، على الأشخاص غير المقيمين في إحدى الدولتين المتعاقدتين أو كليهما.
- 2- لا تخضع المنشأة الدائمة التي يمتلكها مشروع إحدى الدولتين المتعاقدتين في الدولة المتعاقدة الأخرى لضرائب تفرض عليها في تلك الدولة الأخرى أقل تفضيلاً أو تمييزاً من الضرائب التي تفرض على مشروعات تلك الدولة الأخرى و التي تزاول نفس النشاط و لا يوجد في هذه المادة ما يمكن تفسيره بأنه يلزم أي من الدولتين المتعاقدتين أن تمنع للمقيمين في الدولة المتعاقدة الأخرى أي منح شخصية أو أي إعفاءات أو تخفيضات لأغراض الضريبية على أساس الحالة المدنية أو المسؤوليات العائلية التي تمنحها للمقيمين بها.
- 3- مع عدم الإخلال بحكم الفقرة (1) من المادة التاسعة، أو الفقرة (6) من المادة الحادية عشر، أو الفقرة (6) من المادة الثانية عشر، فإن العوائد والإتاوات والنفقات الأخرى التي يدفعها مشروع إحدى الدولتين المتعاقدتين لمقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى، تخصم عند تحديد الأرباح الخاضعة للضريبة لهذا المشروع ، كما لو كانت تدفع لمقيم في الدولة المتعاقدة الأولى في نفس الظروف. وبالمثل فإن أية ديون خاصة بمشروع إحدى الدولتين المتعاقدتين لشخص مقيم في الدولة المتعاقدة الأخرى، تخصم عند تحديد رأس المال الخاضع للضريبة لهذا المشروع في نفس الظروف، كما لو أن هذه الديون تخص شخص مقيم في الدولة المذكورة أولاً.
- 4- لا يجوز إخضاع مشروع إحدى الدولتين المتعاقدتين ، والتي يمتلك رأسماله كله أو بعضه أو يسيطر عليه بطريق مباشر أو غير مباشر، مقيم أو أكثر في الدولة المتعاقدة الأخرى، لأية ضرائب والالتزامات تتعلق بهذه الضرائب في الدولة المتعاقدة المذكورة أولاً تختلف أو أقل عبئاً من الضرائب والالتزامات المتعلقة بها والتي تخضع لها أو يجوز ان تخضع لها المشروعات الأخرى المماثلة التابعة للدولة المذكورة أولاً .
- 5- تطبق أحكام هذه المادة على الضرائب المشار إليها في هذه الاتفاق.

المادة السادسة والعشرون

إجراءات الاتفاق المتبادل

- 1- إذا رأى شخص أن الإجراءات في إحدى الدولتين المتعاقدتين أو كليهما تؤدي أو سوف تؤدي إلى خضوعه للضرائب بما يخالف أحكام هذه الاتفاقية، جاز له، بصرف النظر عن وسائل التسوية التي نصت عليها القوانين الداخلية بالدولتين، أن يعرض موضوعه على السلطة المختصة في الدولة التي يكون مقيناً بها، أما إذا كانت حالة تطبق عليها الفقرة (1) من المادة(25)، فإنه يعرض موضوعه على السلطة المختصة في الدولة التي يعتبر مواطناً تابعاً لها. تقوم السلطة المختصة في الدولة المتعاقدة باختصار السلطة المختصة في الدولة المتعاقدة

الأخرى أو التشاور معها بشأن الحالات التي لا تعتبر فيها السلطة المختصة التي عرضت عليها قضية اجراءات الاتفاق المتبادل أن اعتراض دافع الضرائب مبررا. ويتعين ان ت تعرض الحالة خلال ثلاث سنوات اعتبارا من أول إخطار بالإجراءات التي أدت إلى فرض ضريبة غير مطابقة لاحكام هذه الاتفاقية.

2- إذا تبين للسلطة المختصة، أن الاعتراض له ما يبرره ولم تستطع نفسها أن تصل إلى حل مناسب فإنها تحاول أن تسوى الأمر عن الموضوع بالاتفاق المشترك مع السلطة المختصة في الدولة المتعاقدة الأخرى، بقصد تجنب فرض ضرائب تخالف أحكام الاتفاق. ويطبق الاتفاق الذي تم توصل إليه بين السلطات المختصتين بغض النظر عن الحدود الزمنية الواردة في التشريع الداخلي للدولتين المتعاقدتين.

3- تحاول السلطات المختصة في الدولتين المتعاقدتين أن تسوى بالاتفاق المتبادل أية مشكلات أو خلافات ناشئة عن تفسير أو تطبيق هذه الاتفاقية. ويجوز أيضاً أن تتشاورا فيما بينهما لتجنب الازدواج الضريبي في الحالات التي لم ينص عليها في هذه الاتفاقية.

4- يجوز أن تتصال السلطات المختصة بالدولتين المتعاقدتين إداتها بالأخرى مباشرة، أو بواسطة لجنة مشتركة مؤلفة من هذه السلطات أو من ممثلي عنها، بعرض الوصول إلى اتفاق بالمعنى الوارد في الفقرات السابقة.

المادة السابعة والعشرون

تبادل المعلومات

1- تتبادل السلطات المختصة في الدولتين المتعاقدتين المعلومات ذات الصلة التي تلزم لتنفيذ أحكام هذه الاتفاقية أو القوانين الداخلية للدولتين المتعاقدتين المتعلقة بالضرائب، مهما كانت طبيعتها أو تسميتها والتي يتم تحصيلها لحساب الدولتين المتعاقدتين، أو اقسامها السياسية أو سلطاتها المحلية وفي الحدود التي لا تتعارض فيها هذه الضرائب مع الاتفاق ، ويتم تبادل المعلومات دون التقيد بالمادة الأولى والثانية من هذه الاتفاقية.

2- أي معلومات تحصل عليها دولة متعاقدة، وفقاً لحكم الفقرة (1) من هذه المادة، تعامل كمعلومات سرية شأنها في ذلك شأن المعلومات التي يتم الحصول عليها وفقاً للقوانين الداخلية لتلك الدولة، ولن يكون الإفصاح عنها إلا إلى الأشخاص أو السلطات فقط (بما في ذلك المحاكم والأجهزة الإدارية) التي لها علاقة بربط / فرض أو تحصيل أو تنفيذ أو إقامة الدعوى الضريبية أو رفع الطعن فيما يتعلق بالضرائب المشار إليها في الفقرة (1) من هذه المادة أو هيئات المراقبة المتعلقة بهؤلاء الأشخاص أو هذه السلطات. وعلى هؤلاء الأشخاص أو السلطات استخدام هذه المعلومات لهذه الأغراض فقط، ويمكنهم الإفصاح عن هذه المعلومات أمام المحاكم العامة أو فيما يتعلق بالأحكام القضائية.

3- لا يجوز بأي حال تفسير أحكام الفقرة (1)، (2) من هذه المادة، بما يؤدي إلى إلزام إحدى الدولتين المتعاقدتين:

(أ) بتنفيذ إجراءات إدارية تتعارض مع القوانين أو النظام الإداري الخاص بهذه الدولة أو بالدولة المتعاقدة الأخرى؛

(ب) بتقديم معلومات لا يمكن الحصول عليها طبقاً للقوانين أو للنظم الإدارية المعتمدة فيها أو في الدولة المتعاقدة الأخرى؛

(ج) بتقديم معلومات من شأنها إفشاء أسرار اى تجارة أو نشاطاً وصناعة أو سر تجاري أو مهني أو الأساليب التجارية، أو معلومات، يعتبر إفشاوها مخالفًا للسياسة العامة (النظام العام).

4- إذا قامت دولة متعاقدة بطلب معلومات بما يتناسب مع أحكام هذه المادة، فإن الدولة المتعاقدة الأخرى ستقوم باستخدام أساليبها الخاصة لتجميع تلك المعلومات، حتى إذا كانت تلك الدولة المتعاقدة الأخرى لا تحتاج تلك المعلومات لأغراضها الضريبية. ويخضع ذلك الالتزام - بتوفير المعلومات - في الجملة السابقة للقيود المذكورة في الفقرة الثالثة من هذه المادة. وفي جميع الأحوال، لا يمكن تفسير القيود الواردة بهذه المادة، بأنها تسمح للدولة المتعاقدة أن تمنع عن توفير هذه المعلومات فقط لأن ليس لها مصلحة محلية في توفير هذه المعلومات.

المادة الثامنة والعشرون

مكافحة سوء استخدام الاتفاق

استثناء من الأحكام الأخرى لهذه الاتفاقية لن يسمح باى مزايا تطبيقاً لهذه الاتفاقية بالنسبة لعنصر الدخل أو رأس المال اذا كان بالنظر الى كافة الحقائق والظروف ذات الصلة قد ثبت أن الحصول على هذه المزايا هو الهدف أو أحد الاهداف الرئيسية لأى ترتيب او تعامل قد أدى بطريقه مباشرة أو غير مباشرة للحصول على تلك المزايا، الا اذا كان الحصول على هذه المزايا في هذه الظروف يتفق مع أحكام هذه الاتفاقية.

المادة التاسعة والعشرون

أعضاءبعثات الدبلوماسية والقنصلين

ليس في أحكام هذه الاتفاقية ما يخل بالميزانية الضريبية الممنوحة لأعضاءبعثات الدبلوماسية والوظائف القنصلية وفقاً للأحكام العامة للقانون الدولي أو لأحكام اتفاقيات الخاصة.

الفصل السابع

أحكام نهائية

المادة الثلاثون

نفاذ الاتفاق

1- يتعين على الدولتين المتعاقدتين ان تخطر أحدهما الأخرى بإخطار كتابي عن طريق القنوات الدبلوماسية بانتهاء الإجراءات الدستورية لدخول هذه الاتفاقية حيز النفاذ.

2- تدخل هذه الاتفاقية والبروتوكول الملحق بها حيز النفاذ من تاريخ تسلمه الإخطار السابق الإشارة إليه في الفقرة (1) وتسرى أحكامها في الدولتين المتعاقدتين.

(أ) بالنسبة للضرائب التي تحجز عند المنبع، على الدخل وعلى رأس المال المستمد في أو بعد اليوم الأول من بناء للسنة الميلادية التالية للسنة التي يدخل فيها الاتفاق حيز النفاذ.

(ب) بالنسبة للضرائب الأخرى على الدخل وعلى رأس المال المستحقة لأى سنة مالية تبدأ في أو بعد الأول من يناير لسنة الميلادية التالية للسنة التي يدخل فيها الاتفاق حيز النفاذ.

3- تحل هذه الاتفاقية والبروتوكول الملحق بها، عند دخوله حيز التنفيذ، محل الاتفاقية المبرمة بين جمهورية كرواتيا وجمهورية مصر العربية لتجنب الازدواج الضريبي ومنع التهرب المالي فيما يتعلق بالضرائب على الدخل، المبرمة في القاهرة في 3 يوليو 2005 والتي صدق عليها فقط البرلمان الكرواتي.

المادة الحادية والثلاثون

إنهاء العمل بالاتفاق

تظل هذه الاتفاقية والبروتوكول الملحق بها نافذة حتى يتم إنهاؤه بواسطه إحدى الدولتين المتعاقدتين. ويجوز لاي من الدولتين المتعاقدتين إنهاء ذلك الاتفاق والبروتوكول الملحق به من خلال قنواتها الدبلوماسية عن طريق إخطار كتابي قبل إنهاء بستة أشهر على الأقل قبل نهاية اي سنة ميلادية بعد انتهاء مدة الخمس سنوات منذ تاريخ دخولها حيز النفاذ، وفي هذه الحالة، يتوقف العمل بهذه الاتفاقية والبروتوكول الملحق به في كلتا الدولتين المتعاقدتين على النحو التالي:

(أ) بالنسبة للضرائب التي تحجز عند المنبع، على الدخل أو على رأس المال المستمد في أو بعد الأول من يناير من السنة الميلادية لسنة التالية التي قدم فيها الإخطار.

(ب) بالنسبة للضرائب على الدخل أو على رأس المال المستحقة عن اي سنة مالية تبدأ في أو بعد الأول من يناير من السنة الميلادية لسنة التالية التي قدم فيها الإخطار.

وأشهادا لما تقدم قام الموقعان أدناه والمخولان من قبل حكومتيهما بالتوقيع على هذه الاتفاقية.

حرر من أصلين في يوم الموافق / / باللغات الكرواتية والعربية والإنجليزية، وللثلاث نصوص ذات الحجية. وفي حالة الاختلاف في التفسير يُعد بالنص المحرر باللغة الإنجليزية.

عن
حكومة جمهورية مصر العربية

عن
حكومة جمهورية كرواتيا

برتوكول

عند توقيع هذه الاتفاقية بين جمهورية كرواتيا وجمهورية مصر العربية بشأن إزالة الإزدواج الضريبي بالنسبة للضرائب على الدخل ورأس المال ومنع التهرب من الضرائب وتجنبها، اتفق كلا الجانبين أن هذا البروتوكول جزء لا يتجزأ من هذه الاتفاقية:

بالإشارة إلى المادة 27 "تبادل المعلومات":

بالإشارة إلى المبادئ المذكورة في الفقرة 5 من المادة 26 في نموذج منظمة التعاون الاقتصادي والتنمية والخاص باتفاقية الضرائب على الدخل ورأس المال والتي تنص على:

"في كل الاحوال لا تفسر أحكام الفقرة 3 على أنها تسمح للدولة المتعاقدة برفض منح المعلومات فقط بسبب وجود المعلومات في حيازة بنك أو مؤسسة مالية أخرى أو مرشح أو شخص يتصرف في حدود الإنابة أو الوكالة أو بسبب تعلقها بمصالح الملكية لشخص"

يدخل النص السابق حيز النفاذ (وسيقرأ باعتباره الفقرة 5 من المادة 27 من هذه الاتفاقية) بمجرد تعديل الأحكام القانونية في مصر والخاصة بسرينة البنوك لتناسب مع متطلبات الفقرة (5) السابقة. تقوم مصر باختصار كرواتيا كتابيا عبر القنوات الدبلوماسية ، بمجرد توافر القواعد القانونية لمنح تلك المعلومات وفقا لقانونها الوطني.

وأشهادا لما تقدم قام الموقعان أدناه والمخولان من قبل حكومتيهما بالتوقيع على هذا البروتوكول.

حرر يوم من نسختين أصليتين باللغات الكرواتية والعربية والإنجليزية، وجميع النصوص الثلاثة متساوية في الحجية . في حالة الاختلاف في التفسير ، يسود النص الانجليزي .

عن حكومة جمهورية مصر العربية

عن حكومة جمهورية كرواتيا

**CONVENTION
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF CROATIA
AND
THE GOVERNMENT OF THE ARAB REPUBLIC OF EGYPT
FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL
AND THE PREVENTION OF TAX EVASION AND AVOIDANCE**

The Government of the Republic of Croatia and the Government of the Arab Republic of Egypt,

Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their co-operation in tax matters,

Intending to eliminate double taxation with respect to the taxes covered by this Convention without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this Convention for the indirect benefit of residents of third States),

Have agreed as follows:

Chapter I **Scope of the Convention**

Article 1 **PERSONS COVERED**

1. This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.
2. For the purposes of this Convention, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting State shall be considered to be income of a resident of a Contracting State but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that Contracting State, as the income of a resident of that Contracting State.

Article 2 **TAXES COVERED**

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in the Republic of Croatia:
 - (i) the profit tax;
 - (ii) the income tax;
 - (iii) the local income tax and any other surcharge levied on one of these taxes; (hereinafter referred to as "Croatian tax");
 - b) in the Arab Republic of Egypt:
 - (i) the tax on income of individuals including:
 1. income from salaries and wages;
 2. income from commercial and industrial activities;
 3. income from professional activities (independent personal services);
 4. income derived from immovable property;
 - (ii) the tax on the profits of legal entities;
 - (iii) tax withheld at source;
 - (iv) the supplementary taxes imposed as percentage of taxes mentioned above or otherwise;(hereinafter referred to as "Egyptian tax").
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed in either Contracting State after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Chapter II **Definitions**

Article 3 **GENERAL DEFINITIONS**

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "Croatia" means the territory of the Republic of Croatia as well as those maritime areas adjacent to the outer limit of territorial sea, including seabed and subsoil thereof, over which the Republic of Croatia in accordance with international law and the laws of the Republic of Croatia exercises its sovereign rights and jurisdiction;
 - b) the term "Egypt" means the territory of the Arab Republic of Egypt, and when used in a geographical sense, includes the territorial sea and any area adjacent to the coast beyond the territorial waters, over which Egypt exercises sovereign rights in accordance with Egyptian legislation and international law, which has been or may hereafter be designated as an area within which Egypt may exercise rights with respect to the sea bed and subsoil and their natural resources;
 - c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Croatia or Egypt, as the context requires;
 - d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - g) the term "tax" means Croatian tax or Egyptian tax, as the context requires;
 - h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - i) the term "competent authority" means:
 - (i) in Croatia, the Minister of Finance or his authorized representative;
 - (ii) in Egypt, the Minister of Finance or his authorized representative;
 - j) the term "national", in relation to a Contracting State, means:
 - (i) any individual possessing the nationality of that Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that Contracting State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that Contracting State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Contracting State.

Article 4 **RESIDENT**

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that Contracting State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, or any other criterion of a similar nature, and also includes that Contracting State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that Contracting State in respect only of income from sources in that Contracting State or capital situated therein.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a) he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the Contracting State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the Contracting State in which its place of effective management, is situated.

Article 5 **PERMANENT ESTABLISHMENT**

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop;
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources;
 - g) a farm or plantation, and
 - h) premises and warehouse used as sales outlets.

3. The term "permanent establishment" also includes:
 - a) a building site, a construction, installation or assembly project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities last more than six months;
 - b) any activities involving the use of substantial equipment (including installation of such equipment) carried on in a Contracting State in connection with the extraction, exploration or exploitation of natural resources situated in that Contracting State, if such activities are carried on for a period or periods exceeding in the aggregate 30 days in any twelve month period beginning or ending in fiscal year concerned;
 - c) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise of a Contracting State through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purposes in the other Contracting State, but only if activities of that nature continue (for the same or a connected project) within this other Contracting State for a period or periods aggregating more than 183 days in any twelve month period.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e),

provided that such activity or, in the case of subparagraph f), the overall activity of the fixed place of business is of a preparatory or auxiliary character.
5. Paragraph 4 shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting State and:
 - a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of this Article; or
 - b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,

provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.
6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 but subject to the provisions of paragraph 8, where a person is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

- a) habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are:
 - (i) in the name of the enterprise; or
 - (ii) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use; or
 - (iii) for the provision of services by that enterprise,unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph; or
 - b) the person does not habitually conclude contracts nor plays the principal role leading to the conclusion of such contracts, but habitually maintains in that Contracting State a stock of goods or merchandise from which that person regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.
7. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of the other Contracting State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 8 applies.
8. Paragraphs 6 and 7 shall not apply where the person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State carries on business in the first-mentioned Contracting State as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.
9. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other Contracting State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.
10. For the sole purpose of determining whether the period (or periods) referred to in paragraph 3 of this Article that stipulates a period (or periods) of time after which specific projects or activities shall constitute a permanent establishment has been exceeded:
- a) where an enterprise of a Contracting State carries on activities in the other Contracting State at a place that constitutes a building site, construction project, installation project or other specific project identified in paragraph 3 of this Article, or carries on supervisory or consultancy activities in connection with such a place, in the case of a provision of this Convention that refers to such activities, and these activities are carried on during one or more periods of time that, in the aggregate, are not exceeding the period or periods referred to in paragraph 3 of this Article; and
 - b) where connected activities are carried on in that other Contracting State at (or, where paragraph 3 of this Article applies to supervisory or consultancy activities, in connection with) the same building site, construction or installation project, or other place identified in paragraph 3 of this Article, during different periods of time, by one or more enterprises closely related to the first-mentioned enterprise,

these difference periods of time shall be added to the aggregate period of time during which the first-mentioned enterprise has carried on activities at that building site, construction or installation project, or other place identified in paragraph 3 of this Article.

11. For the purposes of this Article, a person or enterprise is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person or enterprise shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than (50) per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than (50) per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person or enterprise possesses directly or indirectly more than (50) per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than (50) per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise or in the two enterprises.

Chapter III Taxation of Income

Article 6 INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7 BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other Contracting State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.
4. Insofar it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
6. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 INTERNATIONAL SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbor of the ship is situated, or, if there is no such home harbor, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.
3. The provision of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9 ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that Contracting State – and taxes accordingly – profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other Contracting State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned Contracting State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Contracting State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 **DIVIDENDS**

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
 2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a) (5) per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least (20) per cent of the capital of the company paying the dividends throughout a 365 day period that includes the day of the payment of the dividend (for the purpose of computing that period, no account shall be taken of changes of ownership that would directly result from a corporate reorganisation, such as a merger or divisive reorganisation, of the company that holds the shares or that pays the dividend);
 - b) (10) per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.
- This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining share, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other rights, including corporate rights, which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the Contracting State of which the company making the distribution is a resident.
 4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other Contracting State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other Contracting State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other Contracting State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other Contracting State.
6. Notwithstanding any other provision of this Convention, where an enterprise which is a resident of a Contracting State has a permanent establishment in the other Contracting State, the profits taxable under paragraph 1 of Article 7 may be subject to an additional withholding tax in that other Contracting State, in accordance with its taxation laws, when the profits are remitted to the head office, but the withholding tax so charged shall not exceed (5) per cent of the amount of those profits.

Article 11 **INTEREST**

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed (10) per cent of the gross amount of the interest.
3. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 **ROYALTIES**

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State the tax so charged shall not exceed (10) per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph and video films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, computer software, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience. It also includes payments for technical assistance performed in a Contracting State by a resident of the other Contracting State where it is related to the application of any such rights, property or information.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that Contracting State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base with which the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 **CAPITAL GAINS**

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purposes of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment or such fixed base (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other Contracting State.
3. Gains that an enterprise of a Contracting State that operates ships or aircraft in international traffic derives from the alienation of such ships or aircraft, or of movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting State if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests derived more than (50) per cent of their value directly or indirectly from immovable property, as defined in Article 6, situated in that other Contracting State.
5. Gains, other than those to which paragraph 4 applies, derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares of a company, or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State if the alienator, at any time during the 365 days preceding such alienation, held directly or indirectly at least (20) per cent of the capital of that company or entity.
6. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14 **INDEPENDENT PERSONAL SERVICES**

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that Contracting State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:
 - a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or
 - b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15 DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that Contracting State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other Contracting State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned Contracting State if:
 - a) the recipient is present in the other Contracting State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of an employer who is a resident of the first-mentioned Contracting State; and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other Contracting State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment, exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16 DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

Article 17 ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that resident's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson acting as such accrues not to the entertainer or sportsperson but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. Income derived by an entertainer or sportsperson who is a resident of a Contracting State from personal activities relating to that resident's reputation as an entertainer or sportsperson exercised in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

Article 18 PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions, annuities and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that Contracting State.
2. Notwithstanding the provision of paragraph 1, pensions, annuities and other similar remuneration paid under the social security legislation of a Contracting State may be taxed in that Contracting State.
3. The term "annuity" means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during individual's life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19 GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or subdivision or authority shall be taxable only in that Contracting State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other Contracting State and the individual is a resident of that Contracting State who:

(i) is a national of that Contracting State; or
(ii) did not become a resident of that Contracting State solely for the purpose of rendering the services.
2. a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that Contracting State or subdivision or authority shall be taxable only in that Contracting State.

b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other Contracting State.
3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20 STUDENTS, APPRENTICES AND TRAINEES

Payments which a student, or business apprentice or a trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that Contracting State, provided that such payments arise from sources outside that Contracting State.

Article 21 PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

1. Notwithstanding the provisions of Article 15, a professor, teacher or researcher who makes a temporary visit to one of the Contracting States for a period not exceeding three years for the purpose of teaching or carrying out research at a university, college or other establishment for higher education in that Contracting State and who is, or immediately before such visit was, a resident of the other Contracting State shall, in respect of remuneration for such teaching or research, be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State.
2. The provisions of this Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but wholly or mainly for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22 OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that Contracting State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other Contracting State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing articles of the Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other Contracting State, but the tax so charged shall not exceed (10) per cent of the gross amount of that income.

Chapter IV Taxation of Capital

Article 23 CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other Contracting State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other Contracting State.
3. Capital of an enterprise of a Contracting State represented by ships and aircraft operated in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that Contracting State.

Chapter V
Methods for Elimination of Double Taxation

Article 24
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In Croatia, double taxation shall be eliminated as follows:
 - a) where a resident of Croatia derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Egypt, Croatia shall allow:
 - (i) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Egypt;
 - (ii) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in Egypt;
 - b) such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Egypt.
2. In Egypt, double taxation shall be eliminated as follows:
 - a) where a resident of Egypt derives income or owns capital which in accordance with this Convention, may be taxed in Croatia, unless a more favorable treatment is provided in its domestic law, Egypt shall allow as a deduction from the tax on the income or on the capital of that resident, an amount equal to the income tax or capital tax paid in Croatia;
 - b) such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax in Egypt, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or capital which may be taxed in Croatia.
3. Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that Contracting State, such Contracting State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Chapter VI Special Provisions

Article 25 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other Contracting State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other Contracting State than the taxation levied on enterprises of that other Contracting State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned Contracting State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned Contracting State.
4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned Contracting State are or may be subjected.
5. In this Article the term "taxation" means taxes which are the subject of this Convention.

Article 26 MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting States, present the case to the competent authority of the Contracting State of which the person is a resident or, if the case presented by that person comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which that person is a national. The competent authority of the Contracting State will notify or consult with the competent authority of the other Contracting State for cases in which the competent authority to which the mutual agreement procedure case was presented does not consider the taxpayer's objection to be justified. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 27 **EXCHANGE OF INFORMATION**

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that Contracting State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information even though that other Contracting State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3, but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

Article 28 **ENTITLEMENT TO BENEFITS**

Notwithstanding the other provisions of this Convention, a benefit under this Convention shall not be granted in respect of an item of income or capital if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of this Convention.

Article 29 **MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS**

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Chapter VII **Final Provisions**

Article 30 **ENTRY INTO FORCE**

1. The Contracting States shall notify each other in writing through diplomatic channels when the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.
2. The Convention and the Protocol attached thereto shall enter into force on the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:
 - a) in respect of taxes withheld at source, on income or on capital derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;
 - b) in respect of other taxes on income or on capital for taxes chargeable for any fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.
3. This Convention and the Protocol attached thereto shall, upon entry into force, replace the Agreement between the Republic of Croatia and the Arab Republic of Egypt for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, done at Cairo on 3 July 2005 which was ratified only by the Croatian Parliament.

Article 31 **TERMINATION**

This Convention and the Protocol attached thereto shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention and the Protocol attached thereto, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the expiration of a period of five years from the date on which its provisions became effective. In such event, the Convention and the Protocol attached thereto shall cease to have effect in both Contracting States:

- a) in respect of taxes withheld at source, on income or on capital derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice has been given;
- b) in respect of other taxes on income or on capital for taxes chargeable for any fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice has been given.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at Sharm el Sheikh on 26. 9. 2023 in two originals in the Croatian, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

**For the Government of
the Republic of Croatia**

**For the Government of
the Arab Republic of Egypt**

PROTOCOL

At the signing of the Convention between the Government of the Republic of Croatia and the Government of the Arab Republic of Egypt for the elimination of double taxation with respect to taxes on income and on capital and the prevention of tax evasion and avoidance, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention:

With reference to Article 27 “Exchange of Information”:

Regarding the principles set out in paragraph 5 of Article 26 in the OECD Model Tax Convention on Income and Capital which reads as follows:

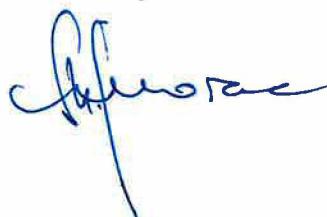
“In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.”

The above provision will come into force (and will read as paragraph 5 of Article 27 of this Convention) as soon as the legal provisions in Egypt on bank secrecy are amended by Egypt to comply with the requirements of the above mentioned paragraph 5. Egypt shall notify Croatia in writing through diplomatic channels, once it has the legal basis to supply such information under its domestic law.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Sharm el Sheikh on 26.9.2023 in two originals in the Croatian, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

**For the Government of
the Republic of Croatia**

**For the Government of
the Arab Republic of Egypt**

